

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Bruselis, 30.1.2008
KOM(2008) 40 galutinis

2008/0028 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams

(pateikta Komisijos)

{SEK(2008) 92}

{SEK(2008) 93}

{SEK(2008) 94}

{SEK(2008) 95}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Pasiūlymo projekte sujungiamos ir atnaujinamos dvi ženklavimo teisės aktų sritys – atitinkamai direktyvomis 2000/13/EB ir 90/496/EEB reglamentuojami bendrasis maisto produktų ženklavimas ir maistingumo ženklavimas. Direktyva 2000/13/EB kelis kartus iš dalies keista ir dėl tiek maisto produktų rinkos, tiek vartotojų lūkesčių raidos ją būtina atnaujinti.

Direktyvoje 90/496/EEB reikalaujama, kad Komisija teiktų Europos Parlamentui ir Tarybai šio straipsnio taikymo ataskaitą. Tarpinstitucinės procedūros pasikeitė, ir tam tikrais atvejais Komisija, teikdama naujo teisės akto pasiūlymą, turi taip pat pateikti poveikio vertinimą. Persvarstant maistingumo ženklavimo teisės aktus atliekamas poveikio vertinimas, kuriame apžvelgiama, kaip taikoma Direktyva 90/496/EEB. Todėl atskira šios direktyvos taikymo ataskaita nerengta.

- **Bendrosios aplinkybės**

Bendrasis ženklavimas. Pagrindinė politinė priežastis, dėl kurios buvo priimta pirmoji „horizontalioji“ maisto ženklavimo teisinė priemonė (Direktyva 79/112/EB) – būtinybė nustatyti maisto ženklavimo taisykles, sudarysiančias sąlygas laisvai maisto produktų apyvartai Bendrijoje. Laikui bėgant vartotojų teisių apsauga tapo atskiru Europos bendrijos tikslu.

2003 m. GD SANCO, glaudžiai bendradarbiaudamas su suinteresuotosiomis šalimis ir atsižvelgdamas į techninius bei logistinius apribojimus, pradėjo maisto ženklavimo teisės aktų vertinimą, siekdamas pakartotinai įvertinti jų veiksmingumą ir teisinį pagrindą bei nustatyti aktualius vartotojų poreikius ir lūkesčius, susijusius su informacija apie maistą. 2004 m. paskelbtose išvadose nustatyti esminiai būsimo pasiūlymo aspektai.

Maistingumo ženklavimas. Neseniai priimtoje Baltojoje knygoje dėl Europos strategijos su mityba, antsvoriu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti pabrėžiama, kad vartotojams reikia sudaryti sąlygas susipažinti su aiškiai, nuosekliai ir įrodymais pagrįsta informacija. Maistingumo ženklavimas – įprastas būdas teikti vartotojams informaciją, kad jie galėtų rinktis maisto produktus, atsižvelgdami į jų poveikį sveikatai. Pripažįstama, kad maisto ženklavimas gali būti veiksmingesnis, padedant vartotojams rinktis subalansuotą mitybą.

Suinteresuotosios šalys ėmėsi tam tikrų iniciatyvų, kuriomis skatinama teikti informaciją apie maistingumą ant priekinės pakuočių dalies. Naudojamos skirtingos ženklavimo sistemos ir dėl to gali susidaryti prekybos kliūčių.

- **Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos**

Pasiūlymu sujungiami ir iš dalies keičiami šie teisės aktai:

- 2000 m. kovo 20 d. Direktyva 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo.

Šioje direktyvoje pateikiami bendrieji ženklinimo reikalavimai, taikomi visiems galutiniam vartotojui teikiams ir viešojo maitinimo įstaigoms tiekiamiems maisto produktams. Joje nustatyta privalomoji ženklinimo informacija.

Pasiūlyme išdėstomi tam tikri bendri principai, susiję su informacijos apie maistą teikimu, ir nustatoma valdymo tvarka, kuri padėtų vartotojams pagrįstai rinktis maisto produktus, atsižvelgiant į įvykių raidą. Privalomieji reikalavimai iš esmės nekeičiami, tačiau Komisijai paliekama galimybė siūlyti naujus reikalavimus dėl konkrečių klausimų.

- 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo.

Pasiūlymu nustatomas privalomas svarbiausių maisto sudedamųjų dalių ženklinimas pagrindiniame regėjimo lauke.

Šiuo tekstu sujungiamos direktyvos 2000/13/EB ir 90/496/EEB ir nauja redakcija išdėstomi šie dokumentai:

- 1987 m. balandžio 15 d. Komisijos direktyva 87/250/EEB dėl alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymo ženklinant galutiniam vartotojui parduoti skirtus alkoholinius gėrimus;
- 1994 m. lapkričio 18 d. Komisijos direktyva 94/54/EB dėl privalomo rodmenų, nenurodytų Tarybos direktyvoje 79/112/EEB, nurodymo ženklinant etiketėmis tam tikrus maisto produktus;
- 1999 m. kovo 8 d. Komisijos direktyva 1999/10/EB, nustatanti nuo Tarybos direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio leidžiančias nukrypti nuostatas dėl maisto produktų ženklinimo etiketėmis;
- 2002 m. liepos 18 d. Komisijos direktyva 2002/67/EB dėl maisto produktų, turinčių chinino ir kofeino, ženklinimo;
- 2004 m. kovo 31 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 dėl maisto produktų ir maisto ingredientų, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolio ir (arba) fitostanolio esterių, ženklinimo;
- 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyva 2004/77/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 94/54/EB dėl tam tikrų maisto produktų, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ir jos amonio druskos, ženklinimo etiketėmis.

- **Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Pasiūlymas atitinka geresnio reglamentavimo politiką, Lisabonos strategiją ir ES tvaraus vystymosi strategiją. Pagrindinis dėmesys skiriamas reglamentavimo proceso supaprastinimui, mažinant administracinę naštą ir gerinant Europos maisto pramonės konkurencingumą, kartu užtikrinant maisto saugą ir išlaikant aukštą visuomenės sveikatos apsaugos lygį bei atsižvelgiant į globalinius aspektus. Horizontaliųjų ženklinimo nuostatų administracinės išlaidos nuolat vertinamos, taip siekiant gauti tinkamos informacijos.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų metodai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Plačiu mastu apklaustos visos suinteresuotosios šalys, siekiant sužinoti jų nuomonę apie galiojančių teisės aktų nuostatas ir taikymą bei būtinus pakeitimus. Tarp respondentų buvo vyriausybių, NVO ir pramonės atstovų bei privačių asmenų. Tam tikros konsultacijos buvo skirtos konkrečiai valstybėms narėms, pramonei ir vartotojams.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos atsižvelgta

Vartotojai reikalauja daugiau ir geresnės informacijos ant etikečių ir nori, kad ji būtų aiški, paprasta, išsami, standartinė ir patikima. Pramonės atstovai mano, kad nustatyta pernelyg daug ženklinimo reikalavimų, susijusių su išsamių techninių taisyklių įgyvendinimu. Dėl tekstų apimties ir išsisklaidymo taisyklės mažiau aiškios ir nuoseklios. Be to, pramonės atstovai nerimauja dėl su pakeitimais susijusių sąnaudų. Valstybės narės siekia vartotojų ir pramonės poreikių pusiausvyros, atsižvelgdamos į visus konkrečioms valstybėms būdingus klausimus.

Konsultuojantis dėl bendrojo ženklinimo, pabrėžti šie konkretūs klausimai:

- vartotojams sunku skaityti ir suprasti etiketes;
- ant tam tikrų maisto produktų neteikiama informacija apie alergenų;
- problemų kelia kilmės ženklinimas;
- nėra teisiškai aišku, kaip vardyti alkoholinių gėrimų sudedamąsias dalis.

Kalbant apie maistingumo ženklinimą, manoma, kad duomenys apie maistingumą – svarbus vartotojų informacijos šaltinis. Suinteresuotosios šalys nepatenkintos teisės aktais, tačiau nėra vieningos nuomonės, kaip juos tobulinti.

- Kai kurie vartotojai reikalauja arba pageidauja išsamios maistinių medžiagų kiekio apžvalgos, o kitus domina tik tam tikra dalis. Vartotojai ir visuomenės sveikatos srityje veikiančios NVO nori privalomo išsamaus ir lengvai suprantamo maistingumo ženklinimo.
- Pramonės atstovai nerimauja dėl nurodomojo teisės aktų pobūdžio ir poveikio pakuočių dizainui. Jie nori, kad būtų taikomas lankstesnis savanoriškas metodas.
- Valstybės narės supranta, kad reikia mažinti vidaus rinkos kliūtis ir tam padėtų suderintas metodas. Tačiau kai kurios valstybės narės vis labiau nori didesnio lankstumo nacionaliniu lygmeniu, visų pirma tais atvejais, kai taikomos naujoviškos maistingumo ženklinimo sistemos.

2006 m. kovo 13 d. – 2006 m. birželio 16 d. internete vyko viešos konsultacijos. Komisija gavo 175 atsakymus. Su rezultatais galima susipažinti http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/betterregulation/index_en.htm.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Apsvarstytos tam tikros pagrindinės alternatyvos.

Nesiimti intervencinių priemonių. Taip išliktų dabartinė padėtis (daug teisės aktų), ir tai turėtų tokį neigiamą poveikį:

- nesuderintos ir klaidinančios taisyklės trukdytų veiksmingam įgyvendinimui;
- maisto verslas patirtų nepagrįstų sunkumų dėl pasenusių, nereikalingų ir neaiškių reikalavimų;
- vartotojai nenuosekliai naudotųsi etiketėse teikiama informacija;
- etiketėmis nebūtų veiksmingai perteikiama informacija;
- teisės aktai negalėtų būti derinami su besikeičiančia rinkų padėtimi ir teisėtais vartotojų reikalavimais.

Intervencinės priemonės apsvarstytos, atsižvelgiant į reguliavimo panaikinimą, nacionalinius teisės aktus, įstatymuose nenumatytus metodus ar Bendrijos teisės aktų atnaujinimą.

Reguliavimo panaikinimas. Taip būtų panaikintos pagrindinės politinės priemonės, susijusios su horizontaliosiomis maisto ženklinimo taisyklėmis, tiesiogiai veikiant vertikaliašias.

Nors maisto gamintojai dar kurį laiką taikytų galiojančias taisykles, jie laipsniškai šalintų iš etikečių, jų manymu, nereikalingą informaciją. Nesuderintos taisyklės kenktų vidaus rinkai, dėl jų būtų teikiama netinkama informacija ir prastėtų vartotojų apsauga. Galiojančios taisyklės patikimai užtikrina laisvą prekių apyvartą ir vartotojų apsaugą. Jų panaikinimui priešintusi dauguma valstybių narių ir vartotojų, nes jie pripratę prie galiojančių reikalavimų ir bet koki jų pakeitimą būtų galima vertinti kaip vertingo *acquis* netektį. Todėl nuspręsta, kad reguliavimo panaikinimas – neperspektyvus metodas.

Nacionaliniai teisės aktai. Panaikinus suderintas taisykles reikėtų nustatyti nacionalines ir todėl:

- skirtingos nacionalinės taisyklės kenktų vidaus rinkai;
- būtų iškraipoma sąžininga konkurencija;
- padidėtų pramonės administracinė našta;
- nenuoseklus turiniui ir galimybėms susipažinti su informacija taikomas metodas trikdytų vartotojus;
- ES piliečiai būtų nevienodai apsaugoti.

Alternatyvūs įstatymuose nenumatyti metodai (savireguliacija, bendras reguliavimas, rekomendacijos). Dėl skirtingų vartotojams teikiamos informacijos savybių ir dabartinių tendencijų kurti „naują teisės kultūrą“ reikėjo įvertinti metodą, kuriuo būtų galima suderinti lankstų ir nurodomąjį pobūdį bei nacionalinio ir ES lygmenų veiksmus. Perspektyvi alternatyva galėtų būti įvairių lygių valdymas „iš apačios į viršų“ (vietos, nacionalinis, Bendrijos), pagrįstas oficialios, išmatuojamos geriausios praktikos laikymusi.

Būtų nenaudinga šiuo metodu pakeisti jau suderintas išsamias taisykles, nes dėl to suinteresuotosioms šalims gali būti sudėtingiau suprasti galiojančias taisykles ir tokį metodą būtų galima vertinti kaip reguliavimo panaikinimą. Tačiau kalbant apie visus naujus politinius klausimus, išsamesnis ir tvaresnis vartotojų informacijai taikomas metodas, susijęs su gera praktika ir nuolatiniu dialogu su suinteresuotosiomis šalimis, gali padėti tiek pramonei, tiek vartotojams siekti teigiamų rezultatų.

Poveikio vertinime nagrinėtas pagrindinių bendrojo ir maistingumo ženklavimo nuostatų persvarstymo galimybių poveikis – jei nebūtų imtasi jokių veiksmų, jei būtų imtasi savanoriškų veiksmų arba jei būtų nustatyti nurodomieji Bendrijos reikalavimai.

Komisija atliko darbo programoje numatytą poveikio vertinimą, su kurio ataskaita galima susipažinti Komisijos svetainėje. Komisija pabaigė poveikio vertinimo ataskaitas dėl galimybių persvarstyti Direktyvą 2000/13/EB ir Direktyvą 90/496/EEB ir kaip Komisijos tarnybų darbo dokumentus pateikė jas tuo pat metu kaip ir šį pasiūlymą.

Poveikio vertinime nurodyta, kad poveikį gamintojams galima sumažinti nustatant pereinamuosius laikotarpius, per kuriuos ženklimą būtų galima keisti vykdant įprastus bendrovių etikečių pakeitimus.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Siūlomų veiksmų santrauka**

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams priėmimas. Pasiūlymu atnaujinama, supaprastinama ir paaiškinama galiojanti maisto ženklavimo tvarka. Visų pirma:

- skirtingos horizontaliosios ženklavimo nuostatos išdėstomos nauja redakcija. Sujungus šiuos tekstus (direktyvas) į vieną teisės aktą (reglamentą) bus pasiekta didesnė sinergija, o Bendrijos taisyklės taps aiškesnės ir nuoseklesnės, Taip taisyklės bus labai supaprastintos ir ūkinės veiklos vykdytojams bei vykdančiosioms institucijoms bus nustatyta aiškesnė ir racialesnė reglamentavimo sistema;
- užtikrinamas horizontaliųjų ir vertikalųjų taisyklių derėjimas;
- Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalyje reikalaujama privaloma informacija teikiama racionaliau (atnaujinta, aiškesnė);
- nustatomas lankstus mechanizmas, pagrįstas principu „iš apačios į viršų“ (pasitelkiant nacionalines sistemas), kuriuo vadovaudamasi pramonė galėtų diegti naujoves, o ženklavimo taisyklės būtų galima pritaikyti prie skirtingų ir nuolat kintančių rinkų bei vartotojų poreikių.

Be to, siekiant aiškesnės ribos tarp privalomosios ir savanoriškai teikiamos informacijos, nustatomi aiškūs principai. Pagrindiniai bendrojo ženklavimo srities pakeitimai:

- paaiškinamos įvairių tiekimo grandinę sudarančių maisto verslo operatorių maisto ženklavimo srities atsakomybės sritys;
- siekiant, kad ant etikečių teikiama informacija būtų lengviau įskaitoma, nustatytas mažiausias šriftas, kuriuo turi būti spausdinama privalomoji informacija;
- nustatytas reikalavimas, kad informacija apie alergiją galinčias sukelti sudedamąsias dalis būtų teikiama ant nefasuotų maisto produktų, kuriais prekiaujama mažmeninės prekybos vietose bei viešojo maitinimo įstaigose;
- atsižvelgiant į vyno, spiritinių gėrimų ir alaus ypatumus, pasiūlyme nustatyta, kad Komisija turi teikti galiojančių sudedamųjų dalių vardijimo ir privalomo maistingumo ženklavimo taisyklių taikymo šiems produktams ataskaitą, ir numatyta galimybė priimti konkrečias priemones;

- paliekami galioti tie patys pagrindiniai maisto produkto kilmės šalies ar provenencijos vietos ženklavimo reikalavimai. Taigi jų ženklinimas lieka savanoriškas, tačiau jei nepateikus tokios informacijos vartotojai būtų klaidinami, ją nurodyti būtina. Rinkodaros tikslais privalomai ar savanoriškai nurodoma maisto produkto kilmės šalies ar provenencijos vieta neturėtų klaidinti vartotojų ir turėtų būti grindžiama suderintais kriterijais. Kilmės šalis turėtų būti nustatoma pagal Bendrijos muitinės kodekso nuostatas dėl nepreferencinės kilmės. Provenencijos vieta būtų bet kokia vieta, išskyrus kilmės šalį, kaip nustatyta Bendrijos muitinės kodekse. Provenencijos vietos nustatymo taisyklės bus tvirtinamos pagal komitologijos procedūrą. Be to, nustatyti iš kelių sudedamųjų dalių sudarytų produktų ir mėsos, išskyrus jautieną ir veršieną, kilmės šalies ar provenencijos vietos nurodymo kriterijai. Šie kriterijai taip pat taikomi savanoriškam kilmės ženklinimui „EB“ ženklu;
- pasiūlyme aiškinamos sąlygos, pagal kurias valstybės narės gali nustatyti nacionalines kilmės ženklinimo taisykles.

Maistingumo ženklinimo taisyklės išdėstomos nauja redakcija kaip horizontaliosios maisto ženklinimo nuostatos. Pasiūlymu nustatomas privalomas maistingumo ženklinimas maisto produkto etiketės pagrindiniame regėjimo lauke. Sudaromos sąlygos kaupti geriausią informacijos apie maistingumą teikimo praktiką, taip pat ir apie alternatyvius informacijos apie maistingumą išraiškos būdus, susijusius su bendrais maistingų medžiagų suvartojimo per dieną reikalavimais, arba grafinius informacijos pateikimo būdus.

Pagrindiniai nauji siūlomi maistingumo ženklinimo aspektai:

- privaloma pagrindiniame regėjimo lauke (pakuotės priekinėje dalyje) nurodyti energinę vertę, riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių (cukrų) ir druskos kiekius 100 g arba 100 ml, arba porciijoje, o į nustatytą sąrašą įtrauktas maistines medžiagas galima nurodyti savanoriškai. Pasirenkant privalomus duomenis atsižvelgta į: tyrimus, pagal kuriuos nustatyta, kad vartotojai gali jaustis negalintys aprėpti visos jiems teikiamos informacijos, jei jos pernelyg daug; mokslininkų rekomendacijomis dėl svarbiausių maistinių medžiagų, susijusių su nutukimo ir neužkrečiamųjų ligų rizika; tuo pačiu siekiant išvengti per didelės naštos maisto sektoriaus įmonėms, ypač mažosioms ir vidutinėms;
- alkoholinių gėrimų srityje nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos dėl vyno, spiritinių gėrimų ir alaus – vėliau bus pateikta atitinkama Komisijos ataskaita apie šias nuostatas.
- be to, būtina nurodyti medžiagų, kurių duomenis privaloma nurodyti, orientacinius suvartojamus kiekius, o pagal savanoriškas nacionalines sistemas galima nustatyti kitus informacijos pateikimo būdus.

Siekiant spręsti problemas, atsirandančias dėl nesuderintų teisės aktų, naujajame pasiūlyme iš dalies keičiamos, išdėstomos nauja redakcija ir pakeičiamos pagal galiojančius horizontaliuosius maisto ženklavimo teisės aktus taikomos nuostatos, dėl to panaikinami šie teisės aktai:

direktyvos 2000/13/EB, 90/496/EEB, 87/250/EEB, 94/54/EB, 1999/10/EB, 2002/67/EB, 2004/77/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 608/2004.

- **Teisinis pagrindas**

95 straipsnis

- **Subsidiarumo principas**

Subsidiarumo principas taikomas tik tada, kai pasiūlymas nepriklauso išimtinai Bendrijos kompetencijai.

Valstybės narės negali tinkamai pasiekti pasiūlymo tikslų dėl šios (-ių) priežasties (-čių).

Maisto produktų ženklinimu užtikrinama vartotojų apsauga ir padedama jiems daryti pagrįstus sprendimus. Manoma, kad ES lygmens veiksmai duotų geresnių rezultatų nei atskiri valstybių narių veiksmai, nes:

- (i) darnus metodas gali palengvinti maisto pramonės bendrovių, veikiančių įvairiose valstybėse arba visoje Bendrijoje, administracinę naštą, ir
- (ii) vienodi veiksmai užtikrina, kad visoje Bendrijoje bus taikomi būtini standartai, mažinantys ES piliečių nelygybę. Skirtingi ženklinimo reikalavimai galėtų pakenkti maisto grandinės galimybėms bendrojoje rinkoje ir labai paveiktų prekybą, ypač atsižvelgiant į didelio masto prekybą Bendrijoje, kuri 2003 m. sudarė daugiau nei 75 % visos prekybos, apyvartai siekiant apie 120 mlrd. EUR. Vienos maisto pramonės apklausos duomenimis 65 % bendrovių eksportuoja savo produktus į kitas valstybes nares, o daugiau nei 60 % apklausos respondentų teigiamai vertino bendrojo maisto ženklinimo suderinimą Europos teisės aktuose.

Bendrijos veiksmais siekiama nustatyti maisto ženklinimo ES sąlygas, kurių negali tinkamai nustatyti vien valstybės narės, norėdamos užtikrinti, kad bendroji vidaus rinka veiktų sklandžiai. Kalbant apie atskirus taikomo reglamento aspektus, nacionalinių sistemų kūrimo valdymo modeliu bus sudarytos sąlygos lanksčiau ir aktyviau dalyvauti rengiant bei įgyvendinant šį reglamentą.

Bendrijos veiksmai leis geriau siekti pasiūlymo tikslų dėl toliau nurodytos (-ų) priežasties (-čių).

Remiantis patirtimi galima teigti, kad valstybės narės negali tinkamai sukurti darnios bendrosios rinkos ir kad ES gali imtis geresnių ir veiksmingesnių priemonių informacijai vartotojams teikti. Be to, naujajame pasiūlyme numatyta galimybių taikyti švelnesnes intervencines priemones nacionaliniu ir ES lygmeniu.

Bendrijos kompetencija taikoma visapusiškai atsižvelgiant į subsidiarumo ir proporcingumo principus ir pripažįstant, kad tam tikrų aspektų atžvilgiu visiškai vienodų etikečių naudojimas visoje ES nėra vienintelis ir pageidaujamas būdas nustatytiems tikslams siekti. Priešingai, taip būtų užkirstos galimybės greitai prisitaikyti prie kintančių poreikių ir taikomų taisyklių aplinkybių.

Derinamos taisyklės, susijusios su fasuotais maisto produktais, kuriais gali būti prekiaujama Bendrijoje. Valstybės narės gali nustatyti taisykles produktams, kuriais Bendrijoje neprekiuojama, pvz., taikomas nefasuotiems maisto produktams ir viešojo maitinimo įstaigų tiekiamiems maisto produktams.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl šios (šių) priežasties (-čių).

Pasiūlymu derinama maisto ženklavimo reglamentavimo horizontaliųjų nuostatų sistema ir stiprinama vartotojų apsauga, užtikrinant, kad jie gautų tinkamos informacijos, kuri leistų jiems rinktis maistą pagrįstai, saugiai, nekenkiant sveikatai ir tvariai. Siūlomomis priemonėmis galima užtikrinti, kad vartotojai galės pagrįstai rinktis, o vidaus rinka veiks sklandžiai. Be to, jomis neužkraunama per didelė ar nepagrįsta našta.

Jei nebus nustatytos suderintos taisyklės, bus priimama vis daugiau nacionalinių taisyklių ir dėl to pramonei teks didesnė našta, o vartotojams truks aiškumo. Finansinė našta nedidelė, nes daugelis nuostatų jau galioja ir skirta pakankamai laiko, kad gamintojai galėtų įtraukti visus naujus reikalavimus, įprasta tvarka keisdami etiketes.

- **Pasirinktos priemonės**

Siūlomos priemonės – reglamentas ir bendras reguliavimas.

Kitos priemonės nebūtų tinkamos dėl šios (šių) priežasties (-čių).

Galiojančios taisyklės iš esmės yra nurodomojo pobūdžio ir valstybės narės negali labai lanksčiai spręsti, kaip turėtų jas taikyti. Priėmus direktyvą Bendrijoje būtų taikomas nenuoseklus metodas ir dėl to kiltų neaiškumų tiek vartotojams, tiek pramonės atstovams. Reglamentu nustatomas nuoseklus metodas, kuriuo pramonė gali vadovautis, ir sumažinama administracinė našta, nes pramonės atstovams nereikia susipažinti su atskirais valstybių narių reglamentais. Pasirinkus rekomendacijų, savireguliacinio ar savanoriškus metodus taisyklės būtų taikomos nenuosekliai ir vartotojai gautų mažiau

informacijos, o tai būtų nepriimtina. Tačiau buvo manoma, kad kai kuriems teisės akto aspektams labiau tinka lankstesnis metodas ir dėl šių aspektų pasiūlymo projekte pateikiama alternatyvi valdymo forma, pagrįsta neprivalomosiomis teisinėmis priemonėmis ir savanoriškais įsipareigojimais.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Nėra.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Modeliavimas, bandomasis etapas ir pereinamasis laikotarpis**

Pasiūlymui įgyvendinti numatomas pereinamasis laikotarpis.

- **Supaprastinimas**

Pasiūlymu numatoma supaprastinti teisės aktus.

Pasirinkta teisine priemone – reglamentu – padedama siekti supaprastinamo tikslo, nes užtikrinama, kad visi dalyviai turės laikytis tų pačių taisyklių.

Sujungus Direktyvą 2000/13/EB ir Direktyvą 90/496/EEB dėl maistingumo ženklavimo į vieną priemonę supaprastinama reglamentavimo sistema. Be to, pasiūlymu supaprastinama su Direktyva 2000/13/EB susijusių teisės aktų struktūra, nes pagal galiojančius horizontaliuosius maisto ženklavimo teisės aktus taikomos nuostatos išdėstomos nauja redakcija ir pakeičiamos. Pasiūlyme aptariami tam tikri konkretūs politiniai klausimai, todėl suinteresuotosioms šalims bus kur kas paprasčiau laikytis nuostatų ir šios taps aiškesnės.

Pasiūlymas yra įtrauktas į šiuo metu Komisijos vykdomą Bendrijos *acquis* atnaujinimo ir supaprastinimo programą bei Komisijos darbo ir teisės aktų leidybos programą, kurios nuoroda 2006/SANCO/001.

- **Galiojančių teisės aktų panaikinimas**

Priėmus šį pasiūlymą, bus panaikinti galiojantys teisės aktai.

- **Nauja teisės aktų redakcija**

Pasiūlymas apima išdėstymą nauja redakcija.

- **Europos ekonominė erdvė**

Siūlomas teisės aktas yra susijęs su Europos ekonomine erdve, todėl turėtų būti taikomas ir jai.

- **Išsamus pasiūlymo paaiškinimas**

Remiantis šiuo reglamentu galima užtikrinti patikimą vartotojų apsaugą, susijusią su maistu, nustatant informacijos apie maistą teisės bendruosius principus ir reikalavimus (II ir III skyriai).

IV skyriumi (privalomoji informacija) supaprastinami galiojantys teisės aktai, tačiau išlaikomos pagrindinės privalomosios ženklavimo nuostatos. Perkėlus apibrėžtis ir išsamias ar konkrečias taisykles į priedus tekstas tampa nuoseklesnis ir jį lengviau iš dalies keisti.

Paaiškintos kilmės vietos informacijos ženklavimo taisyklės.

IV skyriaus 3 skirsnyje nustatyta, kad privaloma teikti maistingumo informaciją apie energinę vertę ir nurodyti riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių (cukrų) ir druskos kiekius, be to, reikalaujama, kad ši informacija būtų teikiama etiketės pagrindiniame regėjimo lauke.

VII skyriuje reikalaujama, kad būtų sukurta nacionalinių sistemų informacijos apie maistą valdymo sistema, kuria valstybių narių lygmeniu būtų skatinamas sąveikus ir tvarus dalijimosi informacija procesas, kad nacionalinės neprivalomos sistemos būtų kuriamos remiantis gerąja praktika. Bendrijos lygmeniu Komisija skatina ir organizuoja dalijimąsi informacija apie veiksmus, susijusius su nacionalinių sistemų kūrimu, tarp valstybių narių ir Komisijos.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos³,

kadangi:

- (1) Sutarties 153 straipsnyje nustatyta, kad Bendrija padeda užtikrinti vartotojų aukšto lygio apsaugą pagal šios sutarties 95 straipsnį priimtomis priemonėmis.
- (2) Laisvas saugių ir sveikų maisto produktų judėjimas – esminis vidaus rinkos elementas, svarbus gyventojų sveikatai bei gerovei ir jų socialiniams bei ekonominiams interesams.
- (3) Siekiant garantuoti patikimą vartotojų sveikatos apsaugą ir teisę gauti informacijos, reikėtų užtikrinti, kad vartotojai būtų tinkamai informuojami apie vartojamus maisto produktus. Vartotojų pasirinkimą, *inter alia*, gali veikti su sveikata, ekonomika, aplinka, socialiniais ir etiniais aspektais susijusios priežastys.
- (4) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁴, nustatyta, kad bendrasis maisto produktus reglamentuojančių įstatymų principas – sudaryti sąlygas vartotojams pagrįstai rinktis jų vartojamą maistą ir užkirsti kelią bet kokiems veiksams, kurie galėtų klaidinti vartotojus.

¹ OL C xxx, xxxx xx xx, p. xx.

² OL C xxx, xxxx xx xx, p. xx.

³ Europos Parlamento nuomonė ..., Tarybos bendroji pozicija

⁴ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

- (5) 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje⁵ reglamentuojami tam tikri informacijos teikimo vartotojams aspektai, konkrečiai skirti užkisti kelių klaidinančių veiksams ir informacijos nepateikimui. Bendruosius principus dėl nesąžiningos komercinės veiklos turėtų papildyti konkrečios taisyklės, susijusios su informacijos apie maistą teikimu vartotojams.
- (6) Visiems maisto produktams taikomos Bendrijos maisto ženklinimo taisyklės nustatytos 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo⁶. Dauguma šios direktyvos nuostatų nustatyta 1978 m., todėl jas reikėtų atnaujinti.
- (7) 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo⁷ nustatytos maistingumo informacijos turinio ir pateikimo ant fasuotų maisto produktų taisyklės. Reikalavimas pateikti maistingumo informaciją neprivalomas, išskyrus tuos atvejus, kai teikiamas teiginys apie maisto produkto maistingumą. Dauguma šios direktyvos nuostatų nustatyta 1990 m., todėl jas reikėtų atnaujinti.
- (8) Bendrojo ženklinimo reikalavimus papildė kitos nuostatos, taikomos visiems maisto produktams tam tikromis aplinkybėmis arba tam tikrų kategorijų maisto produktams. Be to, nustatytos konkrečios konkrečioms maisto produktams taikomos taisyklės.
- (9) Nors pirminiai tikslai ir esminiai galiojančių ženklinimo teisės aktų elementai tebegalioja, juos reikia supaprastinti, siekiant užtikrinti, kad suinteresuotosioms šalims būtų lengviau jų laikytis ir nuostatos būtų aiškesnės, ir atnaujinti pagal informacijos apie maisto produktus raidą.
- (10) Visuomenės susidomėjimas maisto ir sveikatos ryšiu bei individualius poreikius tenkinančių maisto produktų pasirinkimu nuolat didėja. Komisijos Baltojoje knygoje dėl Europos strategijos su mityba, atsvariu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti⁸ pabrėžiama, kad maistingumo ženklinimas – svarbi priemonė vartotojams informuoti apie maisto produktų sudėtį ir padėti jiems rinktis pagrįstai. 2007–2013 m. ES vartotojų politikos strategijoje pabrėžiama, kad tiek veiksmingai konkurencijai, tiek vartotojų gerovei labai svarbu, kad vartotojams būtų sudarytos sąlygos rinktis pagrįstai. Pagrindinių mitybos principų žinojimas ir tinkama maisto produktų maistingumo informacija labai palengvintų vartotojo galimybes pagrįstai rinktis maisto produktus.
- (11) Siekiant didesnio teisinio tikrumo ir norint užtikrinti, kad teisės aktai būtų įgyvendinami racionaliai ir nuosekliai, reikėtų panaikinti direktyvas 90/496/EEB ir 2000/13/EB bei pakeisti jas vienu reglamentu, kuris užtikrintų tikrumą tiek vartotojams, tiek pramonės atstovams, ir sumažintų administracinę naštą.

⁵ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

⁶ OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/142/EB (OL L 368, 2006 12 23, p. 110).

⁷ OL L 276, 1990 10 6, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/120/EB (OL L 333, 2003 12 20, p. 51).

⁸ KOM(2007) 279.

- (12) Siekiant aiškumo tikslinga panaikinti kitus horizontaliuosius teisės aktus, visų pirma 1987 m. balandžio 15 d. Komisijos direktyvą 87/250/EEB dėl alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymo ženklinant galutiniam vartotojui parduoti skirtus alkoholinius gėrimus⁹, 1994 m. lapkričio 18 d. Komisijos direktyvą 94/54/EB dėl privalomo rodmenų, nenurodytų Tarybos direktyvoje 79/112/EEB, nurodymo ženklinant etiketėmis tam tikrus maisto produktus¹⁰, 1999 m. kovo 8 d. Komisijos direktyvą 1999/10/EB, nustatančią nuo Tarybos direktyvos 79/112/EEB 7 straipsnio leidžiančias nukrypti nuostatas dėl maisto produktų ženklinimo etiketėmis¹¹, 2002 m. liepos 18 d. Komisijos direktyvą 2002/67/EB dėl maisto produktų, turinčių chinino ir kofeino, ženklinimo¹², 2004 m. kovo 31 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 608/2004 dėl maisto produktų ir maisto ingredientų, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių ir (arba) fitostanolio esterių, ženklinimo¹³ ir 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyvą 2004/77/EB, iš dalies keičiančią Direktyvą 94/54/EB dėl tam tikrų maisto produktų, kurių sudėtyje yra glicirhizinės rūgšties ir jos amonio druskos, ženklinimo etiketėmis¹⁴, bei įtraukti šiuos teisės aktus į šį reglamentą.
- (13) Siekiant sukurti aiškią informaciją apie maistą reglamentuojančių Bendrijos ir nacionalinių priemonių sistemą ir bendrą pagrindą, būtina nustatyti bendras apibrėžtis, principus, reikalavimus ir procedūras.
- (14) Kad būtų laikomasi visapusiško ir besivystančio požiūrio į vartotojams teikiamą informaciją apie jų vartojamą maistą, reikėtų nustatyti išsamią informacijos apie maistą teisės aktų, apimančių bendro pobūdžio ir specialias taisykles, apibrėžtį ir išsamią informacijos apie maistą, apimančios pateiktą ir kitomis priemonėmis nei etiketės informaciją, apibrėžtį.
- (15) Bendrijos taisyklės turėtų būti taikomos tik įmonėms, kurių veiklos principai tam tikru mastu yra tęstiniai ir pagrįsti tam tikru modeliu. Į šio reglamento taikymo sritį neįtraukiami veiksmai, kaip antai atsitiktinis privačių asmenų atliekamas maisto tvarkymas, tiekimas ir pardavimas per renginius, pvz., labdaros vakarus ar vietos bendruomenės šventes ir susitikimus.
- (16) Informacijos apie maistą teisės aktus reikėtų padaryti lankstesnius, kad būtų galima laiku atsižvelgti į naujus vartotojų informacijos reikalavimus ir užtikrinti vidaus rinkos apsaugos ir skirtingų valstybių narių vartotojų suvokimo pusiausvyrą.
- (17) Svarstant, ar reikia privalomosios informacijos apie maistą, pirmiausia turėtų būti siekiama sudaryti galimybę vartotojams atpažinti maisto produktą ir tinkamai jį vartoti bei rinktis maisto produktus pagal asmeninius mitybos poreikius.

⁹ OL L 113, 1987 4 30, p. 57.

¹⁰ OL L 300, 1994 11 23, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/77/EB (OL L 162, 2004 4 30, p. 76).

¹¹ OL L 69, 1999 3 16, p. 22.

¹² OL L 191, 2002 7 19, p. 20.

¹³ OL L 97, 2004 4 1, p. 44.

¹⁴ OL L 162, 2004 4 30, p. 76.

- (18) Kad informacijos apie maistą teisės aktai atitiktų kintančius vartotojų informacijos poreikius, svarstant, ar reikalinga privalomoji informacija apie maistą, taip pat reikėtų atsižvelgti į daugumos vartotojų pageidavimą, kad tam tikra informacija būtų atskleista.
- (19) Tačiau naujus privalomosios informacijos apie maistą reikalavimus reikėtų nustatyti tik jei reikia, atsižvelgiant į subsidiarumo, proporcingumo ir tvarumo principus.
- (20) Informacijos apie maistą taisyklėmis turėtų būti draudžiama nurodyti informaciją, kuri klaidintų vartotoją arba priskirtų maisto produktams vaistines savybes. Kad šis draudimas būtų veiksmingas, jį reikėtų taikyti ir maisto produktų pateikimui bei reklamavimui.
- (21) Siekiant išvengti skirtingų taisyklių, susijusių su maisto verslo operatorių atsakomybe dėl informacijos apie maistą, reikėtų patikslinti maisto verslo operatoriams šioje srityje tenkančią atsakomybę.
- (22) Turėtų būti parengtas visos privalomosios informacijos, kuri iš esmės turėtų būti teikiama su visais galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms skirtais maisto produktais, sąrašas. Į sąrašą reikėtų įtraukti informaciją, kurią jau reikia teikti pagal galiojančius teisės aktus, nes manoma, kad ji priklauso iš esmės vertingam vartotojams teikiamos informacijos *acquis*.
- (23) Siekiant atsižvelgti į informacijos apie maistą srities pokyčius ir raidą, turėtų būti parengtos nuostatos, kuriomis Komisija būtų įgaliota iš dalies keisti privalomosios informacijos sąrašą, t. y. įtraukti ar išbraukti tam tikrus duomenis ir sudaryti galimybę su tam tikrais duomenimis susipažinti kitomis priemonėmis. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis turėtų sudaryti geresnes galimybes laiku ir tikslingai keisti informacijos apie maistą reikalavimus.
- (24) Maisto produktų gamyboje naudojamos ir gatavame produkte išliekančios tam tikros sudedamosios dalys ar kitos medžiagos sukelia vartotojų alergijas arba netoleravimą, o kai kurios alergijos arba netoleravimas yra pavojingos sveikatai. Svarbu, kad būtų nurodyta informacija apie tai, ar maisto produkto sudėtyje yra maisto priedų, pagalbinių apdorojimo medžiagų ir kitų medžiagų, galinčias sukelti alergiją, kad tam produktui alergiški ar jo netoleruojantys vartotojai būtų informuoti ir galėtų saugiai rinktis.
- (25) Maisto produkto etiketės turėtų būti aiškios ir suprantamos, kad padėtų vartotojams, kurie nori rinktis maisto produktus ir mitybą, turėdami daugiau informacijos. Atlikus tyrimus nustatyta, kad įskaitomumas svarbus siekiant, kad ženklinimo informacija palėtų paveikti ją skaitančius asmenis, ir kad mažas šriftas – viena pagrindinių vartotojų nepasitenkinimo maisto produktų etiketėmis priežasčių.
- (26) Siekiant užtikrinti, kad informacija apie maistą būtų teikiama, reikia atsižvelgti į visus maisto produktų tiekimo vartotojams būdus, įskaitant maisto produktų pardavimą nuotolinėmis ryšio priemonėmis. Akivaizdu, kad bet kuriuos maisto produktus parduodant nuotolinės prekybos būdu turėtų būti laikomasi tokių pačių informacijos reikalavimų, kaip ir maisto produktus parduodant parduotuvėje, tačiau būtina patikslinti, kad tokiais atvejais galimybės susipažinti su privalomąja informacija apie maistą turėtų būti sudarytos prieš perkant tokį maisto produktą.

- (27) Kad vartotojams būtų pateikta informacija apie maistą, reikalinga pagrįstai renkantis maisto produktus, su alkoholiniais kokteiliais taip pat turėtų būti teikiama informacija apie jų sudedamąsias dalis.
- (28) Be to, svarbu vartotojams teikti informaciją ir apie kitus alkoholinius gėrimus. Jau galioja specialios Bendrijos vyno ženklinimo taisyklės. 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo¹⁵ nustatytas išsamus visus vynininkystės metodus, gamybos metodus ir vynu pateikimo bei ženklinimo priemonės visiškai apimančių techninių standartų sąrašas taip užtikrinant, kad minėti standartai būtų taikomi visais grandinės etapais ir kad vartotojai būtų apsaugoti ir tinkamai informuoti. Šiame teisės akte visų pirma tiksliai ir išsamiai apibrėžiamos medžiagos, kurios gali būti naudojamos gamyboje, jų naudojimo sąlygos ir pateikimas, tikslus vynininkystės metodų ir apdorojimo tipų sąrašas; draudžiama taikyti į šį sąrašą neįtrauktą metodą. Todėl tikslinga nereikalauti, kad šiuo etapu būtų nurodomas vyno sudedamųjų dalių sąrašas ir pateikiamas mitybinis teiginys. Alui ir spiritiniams gėrimams, kaip apibrėžta [...] Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. [...] dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89¹⁶ 2 straipsnio 1 dalyje, turėtų būti taikomos tokios pačios išimtys, siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį bei derėjimą su vynu nustatytomis sąlygomis. Tačiau po penkerių metų nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija parengs ataskaitą ir prireikus gali siūlyti specialius reikalavimus pagal šį reglamentą.
- (29) Maisto produkto kilmės šalies arba provenencijos vietos nuoroda turėtų būti teikiama tada, kai nesant tokios nuorodos vartotojai gali būti klaidinami dėl tokio produkto tikrosios kilmės šalies ar provenencijos vietos. Kitais atvejais kilmės šalies ar provenencijos vietos nuorodą maisto verslo operatoriai pateikia savo nuožiūra. Visais atvejais kilmės šalies ar provenencijos vietos nuoroda turėtų būti pateikta taip, kad vartotojas nebūtų suklaidintas, ir remiantis aiškiai apibrėžtais kriterijais, užtikrinančiais vienodas galimybes pramonės įmonėms bei padedančiais vartotojams geriau suprasti su maisto produkto kilmės šalimi ar provenencijos vieta susijusią informaciją. Tokie kriterijai neturėtų būti taikomi su maisto verslo operatoriaus pavadinimu ar adresu susijusiems duomenims.
- (30) Kai kuriais atvejais maisto verslo operatoriai, norėdami atkreipti vartotojų dėmesį į jų maisto produkto privalumus ir Europos Sąjungos gamybos standartus, gali pageidauti nurodyti, kad maisto produkto kilmės vieta yra Europos bendrija. Tokios nuorodos taip pat turėtų atitikti suderintus kriterijus.

¹⁵ OL L 179, 1999 7 14, p. 1.

¹⁶ OL L [...], [...], p. [...].

- (31) Europos Bendrijos nepreferencinės kilmės taisyklės nustatytos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą¹⁷, o šio reglamento įgyvendinimo taisyklės – 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas¹⁸. Nustatant maisto produktų kilmės šalį bus remiamasi šiomis taisyklėmis, gerai žinomomis prekybos įmonėms ir administracijoms bei turėsiančiomis palengvinti kilmės šalies nustatymą.
- (32) Maisto produkto mitybinis teiginys – tai informacija apie maisto produktų energinę vertę ir tam tikras maistines medžiagas juose. Privaloma tvarka teikiant informaciją apie maistingumą būtų gerinamas visuomenės mitybos srities švietimas ir padedama pagrįstai rinktis maisto produktus.
- (33) Komisijos baltojoje knygoje dėl Europos strategijos su mityba, antsvoriu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti pabrėžiami tam tikri visuomenės sveikatai svarbūs mitybos elementai. Todėl rengiant privalomo informacijos apie maistingumą teikimo reikalavimus tikslinga į juos atsižvelgti.
- (34) Apskritai vartotojai nežino, kaip alkoholiniai gėrimai gali veikti jų mitybą. Todėl tikslinga užtikrinti, kad visų pirma būtų teikiama informacija apie maistinių medžiagų kiekį alkoholiniuose kokteiliuose.
- (35) Siekiant Bendrijos teisės aktų nuoseklumo ir darnos, į maisto produktų etiketes savanoriškai įtraukiant teiginį apie maistingumą arba sveikumą reikėtų laikytis 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą¹⁹.
- (36) Kad būtų išvengta nereikalingos naštos pramonės įmonėms, tam tikrų kategorijų maisto produktams, kurie yra neperdirbti arba kurių informacija apie maistingumą nėra lemiamas vartotojų pasirinkimo veiksnys, nereikėtų taikyti reikalavimo privaloma tvarka įtraukti mitybinį teiginį, išskyrus jei įpareigojimas teikti tokią informaciją nustatytas kitais Bendrijos teisės aktais.
- (37) Kad pateikiama informacija pasiektų eilinį vartotoją ir būtų informatyvi, atsižvelgiant į dabartinį žinių apie mitybą lygį, ji turėtų būti paprasta ir lengvai suprantama. Atlikus mokslinius tyrimus nustatyta, kad, vartotojų manymu, priimant sprendimą dėl pirkinio, informacija pagrindiniame regėjimo lauke arba pakuotės priekinėje dalyje yra naudinga. Todėl norint užtikrinti, kad vartotojai, pirkdami maisto produktus, lengvai pamatytų pagrindinę informaciją apie maistingumą, ji turėtų būti nurodoma pagrindiniame etiketės regėjimo lauke.

¹⁷ OL L 302, 1993 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

¹⁸ OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 883/2005 (OL L 148, 2005 6 11, p. 5).

¹⁹ OL L 404, 2006 12 30, p. 9. Reglamentas su pakeitimais, padarytais ...

- (38) Naujausi pokyčiai, susiję su mitybinio teiginio išraiškos būdais, išskyrus kai sudedamosios dalys nurodomos 100 g /100 ml / 1 porcijai, kai kuriose valstybėse narėse ir maisto pramonės organizacijose rodo, kad vartotojams tokios sistemos patinka, nes jos padeda greitai ir pagrįstai rinktis. Tačiau visoje Bendrijoje nėra įrodymų, kaip eilinis vartotojas supranta kitokius informacijos raiškos būdus ir kaip tokia informacija naudojasi. Todėl tikslinga leisti kurti skirtingas sistemas ir toliau tirti vartotojų supratimą skirtingose valstybėse narėse, kad prireikus būtų galima taikyti suderintas sistemas.
- (39) Teiginys pagrindiniame regėjimo lauke, lengvai suprantama forma nurodantis maisto sudedamųjų dalių kiekį ir lyginamuosius rodiklius, pagal kuriuos galima įvertinti maisto produkto maistines savybes, turėtų būti laikomas mitybinio teiginio dalimi, o ne atskirų teiginių grupe.
- (40) Remiantis patirtimi nustatyta, kad daugeliu atveju, kai informacija apie maistą teikiama savanoriškai, privalomoji informacija apie maistą būna mažiau aiški. Todėl turėtų būti numatyti kriterijai, kurie padėtų maisto verslo operatoriams ir vykdymą užtikrinančioms institucijoms užtikrinti tolygų privalomosios ir savanoriškai teikiamos informacijos apie maistą teikimą.
- (41) Valstybėms narėms turėtų būti palikta teisė nustatyti informacijos apie nefasuotus maisto produktus teikimo taisyklės, atsižvelgiant į konkrečias vietos sąlygas ir aplinkybes. Nors tokiais atvejais vartotojo poreikis gauti kitokios informacijos yra nedidelis, manoma, kad informacija apie galimus alergenų yra labai svarbi. Yra įrodymų, kad daugeliu atvejų alergiją maistui galima susieti su nefasuotais maisto produktais. Todėl tokia informacija vartotojui turėtų būti teikiama visada.
- (42) Šiuo reglamentu derinamose srityse, jei jame nėra konkrečiai nurodyta kitaip, valstybės narės turėtų priimti tik tokias nuostatas, kokios numatytos šiame reglamente.
- (43) Informacijos apie maistą taisyklės turėtų būti tokios, kad jas būtų galima lengvai suderinti su greitai kintančia socialine, ekonomine ir technologine aplinka.
- (44) Būtina leisti vykdyti pakankamai tam tikrą informacijos apie maistą aspektų, dėl kurių kuriami naujoviški šiuolaikiniai prekybos metodai, bandymų ir vartotojų tyrimų bei teikti patikimus geriausių sistemų įrodymus. Todėl tokiais atvejais Bendrijos informacijos apie maistą teisės aktais turėtų būti nustatyti privalomi esminiai reikalavimai, užtikrinantys tinkamą vartotojų apsaugos ir informavimo lygį, o tokių reikalavimų vykdymas turėtų būti lankstus ir derėti su vidaus rinkos nuostatomis.
- (45) Kad išsamesni informacijos apie maistą reikalavimai būtų parengti ir nustatyti dialektiniu būdu ir paremti gerąja praktika, Bendrijos ir nacionaliniu lygmenimis turėtų būti užtikrinti lankstūs mechanizmai, pagrįsti atviromis ir skaidriomis konsultacijomis su visuomene ir darnia įvairių suinteresuotųjų šalių sąveika. Taikant tokį mechanizmą ir remiantis patikimu vartotojų tyrimu bei išsamiomis konsultacijomis su suinteresuotosiomis šalimis gali būti sukurtos neprivalomos nacionalinės sistemos. Turėtų būti parengti mechanizmai, padedantys vartotojams atpažinti pagal nacionalines sistemas paženklintus maisto produktus, pvz., priskiriant jiems identifikavimo numerį ar simbolį.

- (46) Kad skirtingose valstybėse narėse būtų gauti nuoseklūs rezultatai, būtina skatinti nuolatinis valstybių narių ir Komisijos gerosios praktikos bei patirties mainus ir siekti, kad tokiuose mainuose dalyvautų suinteresuotosios šalys.
- (47) Valstybės narės turėtų vykdyti oficialią kontrolę, kad užtikrintų, jog šio reglamento būtų laikomasi pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 nuostatas.
- (48) 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 ir Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis²⁰ nuorodos į Direktyvą 90/496/EEB turėtų būti patikslintos atsižvelgiant į šį reglamentą. Todėl reglamentus (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (49) Kad suinteresuotosios šalys, visų pirma mažosios ir vidutinės įmonės, galėtų ant produktų teikti informaciją apie maistingumą, laipsniškai, taikant tęstinius pereinamuosius laikotarpius ir papildomą pereinamąjį laikotarpį mikroįmonėms, turėtų būti nustatytos priemonės, kuriomis teikti informaciją apie maistingumą taptų privaloma.
- (50) Kadangi vienos valstybės narės negali deramai pasiekti šio reglamento tikslų, ir jų būtų galima geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija, laikydama Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, gali imtis priemonių. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiame reglamente nenumatoma jokių priemonių, kurios nėra būtinos minėtiems tikslams siekti.
- (51) Siekiant supaprastinti ir paspartinti procedūrą, Komisija turėtų būti įpareigota patvirtinti technines įgyvendinimo priemones.
- (52) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką²¹.
- (53) Visų pirma Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai iš dalies keisti ir tikslinti šio reglamento priedus. Kadangi tos priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies keisti neesmines šio reglamento nuostatas ir jį papildyti, įtraukiant naujas neesmines nuostatas, jos turėtų būti priimtos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (54) Dėl skubos prižasčių šio reglamento II ir III priedams iš dalies keisti būtina taikyti Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 6 dalyje numatytą skubos procedūrą.

²⁰ OL L 404, 2006 12 30, p. 26.

²¹ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Reglamentu nustatomas patikimos vartotojų apsaugos, susijusios su informacija apie maistą, pagrindas, atsižvelgiant į vartotojų suvokimo skirtumus ir informacijos poreikį ir tuo pačiu metu užtikrinant, kad vidaus rinka sklandžiai veiktų.
2. Reglamentu nustatomi informaciją apie maistą, visų pirma maisto produktų ženklumą, reglamentuojantys bendrieji principai, reikalavimai ir atsakomybė. Jame nustatomos vartotojų teisė į informaciją užtikrinančios priemonės ir informacijos apie maistą teikimo procedūra, atsižvelgiant į tai, kad dėl pokyčių ateityje ir naujų informacijos reikalavimų reikia sukurti pakankamai lanksčią aplinką.
3. Reglamentas taikomas visais maisto grandinės etapais, per kuriuos maisto verslo įmonių veikla yra susijusi su informacijos apie maistą teikimu vartotojams.

Reglamentas taikomas visiems galutiniam vartotojui skirtiems maisto produktams, įskaitant viešojo maitinimo įstaigų tiekiamus maisto produktus ir viešojo maitinimo įstaigoms tiekti skirtus maisto produktus.
4. Šis reikalavimas taikomas nepažeidžiant tam tikriems maisto produktams taikomuose konkrečiuose Bendrijos teisės aktuose nustatytų ženklavimo reikalavimų.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojami šie terminai:
 - (a) „maistas“, „maisto produktus reglamentuojantys įstatymai“, „maisto verslas“, „maisto verslo operatorius“, „mažmeninė prekyba“, „tiekimas rinkai“ ir „galutinis vartotojas“, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje ir 3 straipsnio 1, 2, 3, 7, 8 ir 18 dalyse;
 - (b) „perdirbimas“, „neperdirbti produktai“ ir „perdirbti produktai“, kaip nustatyta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos²² 2 straipsnio 1 dalies m, n ir o punktuose;

²² OL L 139, 2004 4 30, p. 1.

- (c) „maisto priedas“ ir „pagalbinės perdirbimo medžiagos“, kaip nustatyta 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/107/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto priedus, kuriuos leidžiama naudoti žmonėms vartoti skirtuose maisto produktuose, suderinimo 1 straipsnio 2 dalyje ir 1 išnašoje²³;
- (d) „kvapioji medžiaga“, kaip nustatyta 1988 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvos 88/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto produktuose naudojamomis kvapiosiomis medžiagomis ir jų gamybos žaliavomis, suderinimo²⁴ 1 straipsnio 2 dalies a punkte;
- (e) „mėsa“ ir „mechaniškai atskirta mėsa“, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 1.1 ir 1.14 punktuose;
- (f) „teiginys“, „maistinė medžiaga“, „kita medžiaga“, „teiginys apie maistingumą“ ir „teiginys apie sveikumą“, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 2 straipsnio 2 dalies 1–5 punktuose.

2. Be to, vartojami šie terminai:

- (a) „informacija apie maistą“ – informacija apie maisto produktą, galutiniam vartotojui pateikiama etiketėje, kituose kartu pateikiamuose dokumentuose ar kitomis priemonėmis, įskaitant modernių technologijų priemones arba žodinę komunikaciją. Prie šios informacijos nepriskiriami komerciniai pranešimai, kaip apibrėžta 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje²⁵;
- (b) „informacijos apie maistą teisės aktai“ – Bendrijos nuostatos, reglamentuojančios informaciją apie maistą, visų pirma ženklinimą, įskaitant visų maisto produktų ar tam tikrų maisto produktų bendro pobūdžio taisykles ir specialių maisto produktų taisykles;
- (c) „privalomoji informacija apie maistą“ – tam tikri duomenys, kurie pagal Bendrijos teisės aktus turi būti teikiami galutiniam vartotojui;
- (d) „viešojo maitinimo įstaigos“ – visos įstaigos (įskaitant transporto priemones ar stacionariai įrengtus arba kilnojamus prekystalius), kaip antai restoranai, valgyklos, mokyklos ir ligoninės, kuriose vykdoma veikla maistas ruošiamas galutiniam vartotojui vartoti be tolesnio ruošimo;
- (e) „fasuotas maistas“ – tai kiekvienas atskiras galutiniam vartotojui ir viešojo maitinimo įstaigoms pateikiamas prekinis vienetas, kurį sudaro maisto produktas ir pakuotė, į kurią jis buvo įdėtas prieš siūlant parduoti ir kuri dengia produktą visiškai arba tik iš dalies, bet visada taip, kad pakuotės turinio nebūtų galima pakeisti jos neatidarius arba nepakeitus;

²³ OL L 40, 1989 2 11, p. 27.

²⁴ OL L 184, 1988 7 15, p. 61.

²⁵ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

- (f) „sudedamoji dalis“ – visos medžiagos, įskaitant maisto priedus ir maisto fermentus, ir visi sudėtinės sudedamosios dalies elementai, naudojami gaminant maistą arba jį ruošiant ir liekantys gatavame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu; liekanos nelaikomos sudedamąja dalimi;
- (g) „provenencijos vieta“ – bet kuri vieta, kuri nurodoma kaip maisto produkto kilmės vieta ir kuri nėra „kilmės vieta“, kaip nustatyta pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsnius;
- (h) „sudėtinė sudedamoji dalis“ – sudedamoji dalis, kuri pati yra iš daugiau nei vienos sudedamosios dalies sudarytas produktas;
- (i) „etiketė“ – tai bet kuri žymuo, prekės ženklas, ženklas, vaizduojamoji arba kitokia aprašomoji medžiaga, surašyti ar atspausdinti maisto produkto pakuotėje, uždėti trafaretu, joje pažymėti, išpausti ar ant jos atspausiti arba prie jos pritvirtinti;
- (j) „ženklintas“ – visi su maisto produktu susiję žodžiai, išsami informacija, prekės ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, vaizduojamoji medžiaga arba simbolis, nurodyti ant pakuotės, dokumente, pastaboje (įspėjime), etiketėje, žiede ar lankelyje, prideduose prie tokio maisto produkto arba jį nurodančiuose;
- (k) „regėjimo laukas“ – visas pakuotės paviršius, kuriame pateiktą informaciją galima perskaityti iš vieno taško, kad vartotojai galėtų greitai ir lengvai perskaityti ženklinto informaciją nevarydami pakuotės;
- (l) „teisinis pavadinimas“ – maisto produkto pavadinimas, nurodytas jam skirtose Bendrijos nuostatose arba, jei tokių nuostatų nėra, teisės aktuose, reglamentuose ir administracinėse nuostatose, taikytinose valstybėje narėje, kurioje maisto produktas parduodamas galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, numatytas pavadinimas;
- (m) „įprastinis pavadinimas“ – pavadinimas, kuris valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojams yra priimtinas kaip maisto produkto pavadinimas ir kurio nereikia išsamiau aiškinti;
- (n) „aprašomasis pavadinimas“ – pavadinimas, kuriuo apibūdinamas maisto produktas ir prireikus jo naudojimo paskirtis ir kuris yra pakankamai aiškus, kad vartotojas suprastų to maisto produkto pobūdį ir atskirtų nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti painiojamas;
- (o) „pagrindinė(-s) sudedamoji (-osios) dalis (-ys)“ – svarbios ir (arba) išskirtinės maisto produkto sudedamosios dalys;
- (p) „svarbi (-ios) sudedamoji (-osios) dalis (-ys)“ – daugiau nei 50 % maisto produkto sudaranti sudedamoji dalis;
- (q) „išskirtinė(s) sudedamoji (-osios) dalis (-ys)“ – bet kuri maisto produkto sudedamoji dalis, kuri vartotojui paprastai yra susijusi su maisto produkto pavadinimu ir kurios kiekį dažniausiai reikia nurodyti;

- (r) „esminiai reikalavimai“ – reikalavimai, pagal kuriuos vartotojo apsaugos ir informacijos apie maistą lygis nustatomas atsižvelgiant į konkretų klausimą, nustatyti Bendrijos akte, kuriuo leidžiama kurti 44 straipsnyje nurodytas nacionalines sistemas;
 - (s) „minimalus maisto produkto tinkamumo vartoti terminas“ – data, iki kurios tinkamai laikomas produktas išlaiko savo specifines savybes;
 - (t) „geroji praktika“ – standartai, sistemos, iniciatyvos ar kiti veiksmai, kuriems pritaria kompetentingos institucijos ir kurie, kaip rodo patirtis ir moksliniai tyrimai, daugumai vartotojų yra veiksmingiausi ir laikomi sektinu pavyzdžiu.
3. Šiame reglamente maisto produkto kilmės šalis yra maisto produkto kilmės šalis, kaip nustatyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 23–26 straipsniuose.
 4. Be to, vartojami I priede pateikti specialieji terminai su apibrėžtimis.

II SKYRIUS

SU INFORMACIJA APIE MAISTĄ SUSIJĘ BENDRIEJI PRINCIPAI

3 straipsnis ***Bendrieji tikslai***

1. Teikiant informaciją apie maistą siekiama patikimai saugoti vartotojų sveikatą ir interesus ir sudaryti galutiniams vartotojams sąlygas pagrįstai rinktis ir saugiai vartoti maistą, visų pirma atsižvelgiant į sveikatos, ekonomikos, aplinkos, socialinius ir etinius aspektus.
2. Informacijos apie maistą teisės aktais siekiama laisvo teisėtai pagaminto ir parduodamo maisto judėjimo Bendrijoje, prireikus atsižvelgiant į būtinybę saugoti teisėtus gamintojų interesus ir skatinti kokybiškų produktų gamybą.
3. Kai pagal informacijos apie maistą teisės aktus nustatomi nauji reikalavimai, svarstoma, ar įsigaliojus naujesiems reikalavimams reikia pereinamojo laikotarpio, per kurį maisto produktai, kurių etiketės neatitinka naujųjų reikalavimų, galėtų būti tiekiami rinkai, ir ar reikia tokių maisto produktų, kurie rinkai buvo tiekti dar nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui, atsargas toliau pardavinėti, kol jos baigsis.

4 straipsnis ***Privalomąją informaciją apie maistą reglamentuojantys principai***

1. Kai pagal informacijos apie maistą teisės aktus reikia teikti privalomąją informaciją apie maistą, visų pirma teikiama vienai iš toliau išvardytų kategorijų priskiriama informacija:

- (a) informacija apie maisto produkto tapatumą ir sudėtį, savybes ar kitas ypatybes;
 - (b) informacija apie vartotojų sveikatos ir saugaus maisto vartojimo apsaugą. Visu pirma tai informacija, susijusi su:
 - (i) sudėties savybėmis, kurios gali būti kenksmingos tam tikrų grupių vartotojų sveikatai;
 - (ii) tinkamumo vartoti terminu, laikymu ir saugiu vartojimu;
 - (iii) poveikiu sveikatai, įskaitant riziką ir pasekmes, susijusias su kenksmingu bei pavojingu maisto produkto vartojimu;
 - (c) informacija apie maistines savybes, kad vartotojai, įskaitant turinčius specialių mitybos reikalavimų, galėtų pagrįstai rinktis.
2. Svarstant, ar reikia teikti privalomąją informaciją apie maistą, atsižvelgiama į plačiai paplitusį daugumos vartotojų poreikį gauti tam tikros jiems labai vertingos informacijos, arba į visus visuotinai pripažintus privalumus, kuriais remdamasis vartotojas gali pagrįstai rinktis.

5 straipsnis
Konsultacijos su tarnyba

Visos informacijos apie maistą teisės aktų priemonės, galinčios turėti įtakos visuomenės sveikatai, priimamos pasikonsultavus su Europos maisto saugos tarnyba.

III SKYRIUS

BENDRIEJI INFORMACIJOS APIE MAISTĄ REIKALAVIMAI IR MAISTO VERSLO OPERATORIŲ ATSAKOMYBĖ

6 straipsnis
Pagrindinis reikalavimas

Pagal šį reglamentą su kiekvienu maisto produktu, kuris yra skirtas tiekti galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms, teikiama informacija apie maistą.

7 straipsnis
Sąžininga informacijos pateikimo praktika

1. Informacija apie maistą neturi iš esmės klaidinti, visų pirma:
 - (a) dėl maisto produkto ypatybių, ypač jo pobūdžio, tapatybės, savybių, sudėties, kiekio, tinkamumo vartoti termino, kilmės šlies ar provenencijos vietos, pagaminimo būdo;
 - (b) maisto produktui priskiriant poveikį arba savybių, kurių jis iš tikrųjų neturi;
 - (c) darant užuominą apie ypatingas maisto produkto savybes, nors jos iš esmės būdingos visiems panašiams maisto produktai.
2. Informacija apie maistą turi būti tiksli, aiški ir vartotojui lengvai suprantama.
3. Atsižvelgiant į leidžiančias nukrypti nuostatas, numatytas Bendrijos teisės aktuose, taikytinuose natūraliam mineraliniam vandeniui ir specialios paskirties maisto produktams, informacijoje apie maistą maisto produktams nepriskiriamos profilaktinės ar gydomosios savybės ir nedaroma nuoroda į jas.
4. 3 dalyje nurodytas draudimas taip pat taikomas:
 - (a) reklamai;
 - (b) maisto produktų pateikimui, ypač jų formai, išvaizdai, pakuotei, naudojamoms pakavimo medžiagoms, jų išdėstymo tvarkai ir aplinkai.

8 straipsnis
Atsakomybė

1. Nepažeisdami 3 ir 4 dalių maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose verslo bendrovėse užtikrina, kad būtų laikomasi su jų veikla susijusių informacijos apie maistą teisės aktų reikalavimų ir tikrina, ar tokių reikalavimų laikomasi.
2. Maisto verslo operatoriai savo kontroliuojamose verslo bendrovėse nekeičia informacijos, kuri pateikiama su maisto produktu, jei taip pakeitus informaciją galutinis vartotojas būtų suklaidintas arba kitokiu būdu sumažėtų vartotojo (ypač sveikatos) apsaugos lygis.
3. Maisto verslo operatoriai, pirmą kartą rinkai tiekiantys maisto produktą, skirtą tiekti galutiniam vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigoms, užtikrina, kad būtų teikiama tiksli informacija apie maistą pagal taikomus informacijos apie maistą teisės aktus.
4. Maisto verslo operatoriai, vykdančys informacijai apie maistą poveikio neturinčią mažmeninės prekybos ar platinimo veiklą, neperžengdami savo veiklos ribų tinkamai užtikrina galiojančių informacijos apie maistą reikalavimų taikymą, ir visų pirma netiekia maisto produktų, kurie, kaip žinoma arba manoma, remiantis jų turima profesine informacija, reikalavimų neatitinka.

5. Maisto verslo operatoriai, vykdydami jų kontroliuojamą veiklą, užtikrina, kad su nefasuotu maistu susijusi informacija būtų perduota maistą gaunančiam operatoriui tam, kad prireikus galutiniam vartotojui būtų teikiama 9 straipsnio 1 dalies a–c ir f punktuose nurodyta privalomoji informacija apie maistą.
6. Toliau išvardytais atvejais maisto verslo operatoriai, vykdydami jų kontroliuojamą veiklą, užtikrina, kad pagal 9 straipsnį būtini privalomi duomenys būtų nurodyti ant išorinės pakuotės, kurioje maisto produktas pateikiamas prekybai, arba su maisto produktais susijusiuose prekybiniuose dokumentuose, jei galima užtikrinti, kad tokie dokumentai pateikiami su susijusiu maisto produktu, arba buvo išsiųsti anksčiau ar pristatant:
 - (a) jei fasuotas maistas skirtas galutiniam vartotojui, tačiau juo prekiaujama ankstesniu etapu (iki parduodant galutiniam vartotojui), ir jei tada jis neparduodamas viešojo maitinimo įstaigoms;
 - (b) jei fasuotas maistas skirtas tiekti viešojo maitinimo įstaigoms, kur jis bus ruošiamas, perdirbamas, skirstomas į dalis ar pjaustomas.

Nepaisydami 1 pastraipos, maisto verslo operatoriai užtikrina, kad 9 straipsnio 1 dalies a, f ir h punktuose nurodyti duomenys taip pat būtų teikiami ant išorinės pakuotės, kurioje maisto produktas pateikiamas prekybai.

IV SKYRIUS

PRIVALOMOJI INFORMACIJA APIE MAISTĄ

1 SKIRSNIS

TURINYS IR PATEIKIMAS

9 straipsnis

Privalomų duomenų sąrašas

1. Remiantis 10–34 straipsniais ir šiame skyriuje nustatytais išimtimis, privaloma nurodyti šiuos duomenis:
 - (a) maisto produkto pavadinimą;
 - (b) sudedamųjų dalių sąrašą;
 - (c) visas II priede išvardytas sudedamąsias dalis, galinčias sukelti alergiją ar netoleravimą, ir bet kokias jų išvestines medžiagas;
 - (d) tam tikrų sudedamųjų dalių ar jų kategorijų kiekius;
 - (e) maisto produkto grynąjį kiekį;

- (f) minimalų tinkamumo vartoti terminą, arba „tinka vartoti iki...“ (data);
 - (g) visas ypatingas laikymo arba vartojimo sąlygas;
 - (h) Bendrijoje įsisteigusio gamintojo, pakuotojo arba pardavėjo pavadinimą arba komercinės įmonės pavadinimą ir adresą;
 - (i) kilmės šalį arba provenencijos vietą, jei nepateikus tokių duomenų vartotojas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės šalies ar provenencijos vietos, ypač jei su maisto produktu teikiama informacija arba etiketė leidžia daryti prielaidą, kad šis maisto produktas yra kitos kilmės ar provenencijos: tokiais atvejais duomenys nurodomi remiantis 35 straipsnio 3 ir 4 dalyse ir pagal 35 straipsnio 5 dalį nustatytas taisykles;
 - (j) vartojimo instrukciją, jei be jos būtų neįmanoma teisingai vartoti šį maisto produktą;
 - (k) stipresnės nei 1,2 % koncentracijos alkoholio turinčių gėrimų faktinę alkoholio koncentraciją;
 - (l) mitybini teiginį.
2. 1 dalyje išvardyti duomenys nurodomi žodžiais ir skaičiais, išskyrus tuos atvejus, kai vartotojams ši informacija teikiama kitais išraiškos būdais, nustatytais Komisijos priimtose įgyvendinimo priemonėse. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.
3. Komisija gali keisti 1 dalyje nustatytą privalomų duomenų sąrašą. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

10 straipsnis

Papildomi privalomi duomenys apie konkrečių tipų ar kategorijų maisto produktus

1. Be 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų, teikiami III priede nurodyti papildomi privalomi duomenys apie konkrečių tipų ar kategorijų maisto produktus.
2. Komisija gali iš dalies keisti III priedą. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

11 straipsnis

Nuo reikalavimo teikti privalomus duomenis leidžiančios nukrypti nuostatos

Išimtiniais atvejais tam tikrų tipų ar kategorijų maisto produktams Komisija gali numatyti nuo 9 straipsnio 1 dalies b ir f punktuose nustatytų reikalavimų leidžiančias nukrypti nuostatas, jei dėl tokių nuostatų galutiniams vartotojams ir viešojo maitinimo įstaigoms nebus teikiama netinkama informacija. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

12 straipsnis

Svoris ir matavimo vienetai

9 straipsniu nepažeidžiamos konkretnės Bendrijos nuostatos dėl svorio ir matavimo vienetų.

13 straipsnis

Galimybė susipažinti su privalomąja informacija apie maistą ir tokios informacijos išdėstymas

1. Remiantis šiuo reglamentu sudaroma galimybė be kliūčių susipažinti su privalomąja informacija apie visus maisto produktus.
2. Privalomoji informacija apie fasuotus maisto produktus nurodoma ant pakuotės arba prie jos pritvirtintoje etiketėje.
3. Komisija gali numatyti galimybę teikti tam tikrus privalomus duomenis ne ant pakuotės ar etiketėje, su sąlyga, kad laikomasi šio reglamento II skyriuje nustatytų bendrųjų principų ir reikalavimų. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.
4. Nefasuotiems maisto produktams taikomos 41 straipsnio nuostatos.

14 straipsnis

Privalomų duomenų pateikimas

1. Nepažeidžiant tam tikriems maisto produktams taikomų konkrečių Bendrijos teisės aktų nuostatų, susijusių su 9 straipsnio 1 dalies a–k punktuose nustatytais reikalavimais, jei 9 straipsnio 1 dalyje minėti privalomi duomenys nurodomi ant pakuotės ar prie jos pritvirtintoje etiketėje, duomenys ant pakuotės ar etiketėje spausdinami ne mažesniu kaip 3 mm šrifto dydžio rašmenimis ir pateikiami taip, kad tarp spausdinto teksto ir fono būtų didelis kontrastas.
2. 9 straipsnio 1 dalies a, e ir k punktuose išvardyti duomenys išdėstomi tame pačiame regėjimo lauke.

3. Komisija gali nustatyti išsamias taisykles dėl privalomų duomenų pateikimo ir 2 dalyje nustatytų reikalavimų taikymo 10–38 straipsniuose minėtiems papildomiems privalomiems duomenims apie konkrečių kategorijų ar tipų maisto produktus. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.
4. 1 dalyje minėtas mažiausias šrifto dydis netaikomas pakuotėms ar tarai, kurių didžiausias paviršiaus plotas mažesnis nei 10 cm².
5. 2 dalis netaikoma 17 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems maisto produktams.
6. Privalomoji informacija apie maistą žymima gerai matomoje vietoje, ji turi būti lengvai matoma, aiškiai įskaitoma ir prirėkus neištrinama. Ji jokių būdu neturi būti paslėpta, neryški, užgožta arba uždengta kitais įrašais arba piešiniais ar bet kokia kita trukdančia medžiaga.

15 straipsnis
Nuotolinė prekyba

Nepažeidžiant 9 straipsnyje nustatytų informacijos reikalavimų, maisto produktų, kuriais prekiaujama nuotolinėmis ryšio priemonėmis, kaip apibrėžta 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis²⁶;

- (a) privalomoji informacija apie maistą teikiama prieš baigiant pirkimo procesą ir ant informacinės medžiagos, kuria naudojama prekiaujant nuotoliniu būdu ar kitomis tinkamomis priemonėmis;
- (b) 9 straipsnio 1 dalies d, f, g, h ir k punktuose nurodytus duomenis privaloma teikti tik pristatymo metu.

16 straipsnis
Kalbos reikalavimai

1. Nepažeidžiant 9 straipsnio 2 dalies privalomoji informacija apie maistą teikiama kalba, kurią būtų paprasta suprasti valstybės narės, kurios rinkoje šis maisto produktas parduodamas, vartotojams.
2. Valstybės narės, kurių rinkoje parduodamas maisto produktas, gali nustatyti, kad jų teritorijoje duomenys būtų teikiami viena ar keliomis Bendrijos oficialiomis kalbomis.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis neprieštaraujama, kad duomenys būtų nurodyti keliomis kalbomis.

²⁶ OL L 144, 1997 6 4, p. 19.

17 straipsnis
Galimybė neteikti tam tikrų privalomų duomenų

1. Ant neištrinamai paženklintų stiklinių butelių, kurie skirti pakartotiniam naudojimui ir yra be etiketės, žiedo ar lankelio, privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e, f ir 1 punktuose minėtus duomenis.
2. Ant pakuočių ar taros, kurių didžiausias paviršiaus plotas mažesnis nei 10 cm², įpakavimo ar etiketėse privaloma nurodyti tik 9 straipsnio 1 dalies a, c, e ir f nurodytus duomenis. 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti duomenys teikiami kitais būdais arba vartotojui pareikalavus.
3. Nepažeidžiant kitų Bendrijos teisės aktų, pagal kuriuos reikalaujamas privalomas mitybinis teiginys, 9 straipsnio 1 dalies 1 punkte minėtas teiginys neprivalomas IV priede išvardytiems maisto produktams.

2 SKIRSNIS

IŠSAMIOS NUOSTATOS DĖL PRIVALOMŲ DUOMENŲ

18 straipsnis
Maisto produkto pavadinimas

1. Nurodomas teisinis maisto produkto pavadinimas. Jei tokio pavadinimo nėra, nurodomas įprastinis maisto produkto pavadinimas arba, jei tokio pavadinimo nėra arba jis nevertojamas, aprašomasis maisto produkto pavadinimas.
2. V priede pateikiamos konkrečios nuostatos dėl maisto produkto pavadinimo vartojimo ir kartu teikiamų duomenų.

19 straipsnis
Sudedamųjų dalių sąrašas

1. Prieš sudedamųjų dalių sąrašą teikiama antraštė arba tinkamas pavadinimas, sudaryti iš žodžio „sudedamosios dalys“ arba kuriame yra žodžiai „sudedamosios dalys“. Į sąrašą įtraukiamos visos maisto produkto sudedamosios dalys pagal svorį mažėjančia tvarka, nustatyta tada, kai jos buvo naudojamos maisto produktui gaminti.
2. Laikantis 18 straipsnyje ir V priede nustatytų taisyklių prireikus nurodomi konkretūs sudedamųjų dalių pavadinimai.
3. Techninės 1 ir 2 dalių taikymo taisyklės nustatytos VI priede.

20 straipsnis
Galimybė neteikti sudedamųjų dalių sąrašo

Ant toliau išvardytų maisto produktų nereikalaujama teikti sudedamųjų dalių sąrašo:

- (a) neluptų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves;
- (b) gazuoto vandens, kurio apraše nurodyta, kad jis yra gazuotas;
- (c) fermentinių actų, gautų tik iš vieno pagrindinio produkto, jei nebuvo pridėta jokių kitų sudedamųjų dalių;
- (d) sūrio, sviesto, fermentuoto pieno ir grietinėlės, jei į juos ne pridėta jokių sudedamųjų dalių, išskyrus pieno produktus, fermentus arba mikroorganizmų kultūras, kurie yra pagrindiniai gamybos elementai, arba druskos, kuri reikalinga gaminant sūrius, išskyrus šviežius ir lydytus sūrius;
- (e) vyno, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999, alaus ir spiritinių gėrimų, apibrėžtų [...] Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. [...] dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 2 straipsnio 1 dalyje. [*Praėjus penkeriems metams po šio reglamento įsigaliojimo*] Komisija parengia 19 straipsnio taikymo šiems produktams ataskaitą ir kartu gali nustatyti konkrečias teises priemones, pagal kurias būtų nustatytos sudedamųjų dalių ženklinimo taisyklės. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu;
- (f) iš vienos sudedamosios dalies sudarytų maisto produktų, jei:
 - (i) maisto produkto pavadinimas sutampa su sudedamosios dalies pavadinimu, arba
 - (ii) pagal maisto produkto pavadinimą galima lengvai nustatyti sudedamosios dalies pobūdį;

21 straipsnis
Galimybė nenurodyti tam tikrų elementų maisto produkto sudedamųjų dalių sąrašė

Sudedamųjų dalių sąrašė nereikalaujama nurodyti šių maisto produkto elementų:

- (a) sudedamosios dalies elementų, kurie per gamybos procesą laikinai atskiriami, o vėliau vėl sudedami neviršijant ankstesnio kiekio;
- (b) maisto priedų ir fermentų:
 - (i) kurių maisto produkte yra todėl, kad jų yra viename ar keliuose šio maisto produkto sudedamosiose dalyse, jei galutiniame produkte jie nevykdo jokios technologinės funkcijos, arba

- (ii) naudojamų kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos;
- (c) medžiagų, naudojamų tik tokiais kiekiais, kurių reikia, kad jos atliktų tirpiklių arba maisto priedų ar kvapiųjų medžiagų terpės funkcijas;
- (d) medžiagų, kurios nėra maisto priedai, tačiau naudojamų taip pat ir tokiais pat tikslais kaip pagalbinės perdirbimo medžiagos ir lieka gatavame produkte, nors ir pakitusiu pavidalu;
- (e) vandens:
 - (i) kai gamybos procese vanduo naudojamas tik koncentruotai arba dehidruotai sudedamajai daliai atgaminti, arba
 - (ii) jei tai skysta terpė, kuri paprastai nėra vartojama.

22 straipsnis

m tikrų alergijas ar netoleravimą sukeliančių medžiagų ženklėjimas

1. Atsižvelgiant į II priede numatytas išimtis visos šiame priede išvardytos sudedamosios dalys arba medžiagos, kilusios iš šiame priede išvardytų sudedamųjų dalių, nurodomos etiketėje, kartu pateikiant aiškią nuorodą į sudedamosios dalies pavadinimą.

Jų nurodyti nebūtina, jei:

- (a) maisto produkto pavadinime aiškiai nurodoma atitinkama sudedamoji dalis, arba
 - (b) II priede nurodyta sudedamoji dalis, iš kurios kilusi atitinkama medžiaga, jau įtraukta į sudedamųjų dalių sąrašą.
2. Komisija sistemingai tikslina ir, kai būtina, atnaujina II priedo sąrašą, vadovaudamasi naujausiomis mokslinėmis ir techninėmis žiniomis.

Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3. Kai būtina, laikantis 49 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos II priede pateiktam sąrašui aiškinti gali būti teikiamos techninės rekomendacijos.

23 straipsnis

Sudedamųjų dalių kiekio nurodymas

1. Atskiros sudedamosios dalies arba tam tikros kategorijos sudedamųjų dalių, naudotų maisto produktui gaminti ar ruošti, kiekis nurodomas, kai:
 - (a) sudedamoji dalis arba jų kategorija nurodyta maisto produkto pavadinime arba paprastai vartotojui asocijuojasi su šiuo maisto produktu; arba

- (b) sudedamoji dalis arba atitinkamų sudedamųjų dalių kategorija ženklinant apibūdinama žodžiais, piešiniais ar grafiniais ženklais; arba
 - (c) sudedamoji dalis arba atitinkamų sudedamųjų dalių kategorija labiausiai atspindi maisto produkto savybes ir leidžia atskirti jį nuo kitų produktų, su kuriais jis gali būti supainiotas dėl jo pavadinimo ar išvaizdos.
2. Komisija gali iš dalies keisti 1 dalį, papildydama ją kitais atvejais. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti ją papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.
 3. Techninės 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant konkrečius atvejus, kai tam tikrų sudedamųjų dalių kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos VII priede.

24 straipsnis
Grynasis kiekis

1. Maisto produkto grynasis kiekis nurodomas litrais, centilitrais, mililitrais, kilogramais arba gramais, kaip tinkama:
 - (a) skysti produktai – skysčių matavimo vienetais;
 - (b) kiti produktai – masės (svorio) vienetais.
2. Komisija gali nustatyti kitus nei 1 dalyje minimi grynojo tam tikrų maisto produktų kiekio nurodymo būdus. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti ją papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.
3. Techninės 1 dalies taikymo taisyklės, įskaitant konkrečius atvejus, kai grynojo kiekio nurodyti nebūtina, nustatytos VIII priede.

25 straipsnis
Minimalus tinkamumo vartoti terminas ir „Tinka vartoti iki...“ (data)

1. Maisto produktų, kurie mikrobiologiniu atžvilgiu yra greitai gendantys ir dėl to per trumpą laiką gali tapti kenksmingi žmonių sveikatai, minimalus tinkamumo vartoti terminas keičiamas „Tinka vartoti iki...“ (data).
2. Tinkama data nurodoma pagal IX priedą.
3. IX priedo 1 punkto c papunktyje nurodytas minimalios tinkamumo vartoti datos pateikimo būdas gali būti nurodytas 49 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

26 straipsnis
Vartojimo nurodymai

1. Maisto produkto vartojimo instrukcijos pateikiamos taip, kad maisto produktą būtų galima tinkamai vartoti.
2. Komisija gali nustatyti tam tikrų maisto produktų vartojimo instrukcijų teikimo taisykles. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

27 straipsnis
Alkoholio koncentracija

1. Taisyklės dėl Bendrojo muitų tarifo 22.04 ir 22.05 pozicijoms priskiriamų produktų alkoholio koncentracijos nurodymo pateiktos konkrečiose tokiems produktams taikytinose Bendrijos nuostatose.
2. Faktinė alkoholio koncentracija gėrimuose, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį didesnė nei 1,2 %, išskyrus 1 dalyje nustatytus gėrimus, nurodoma pagal X priedą.

3 SKIRSNIS

MITYBINIS TEIGINYS

28 straipsnis
Ryšys su kitais teisės aktais

1. Šio skirsnio nuostatos netaikomos maisto produktams, kuriems taikomi šie teisės aktai:
 - (a) 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo²⁷;
 - (b) 1980 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 80/77/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su natūralaus mineralinio vandens naudojimu ir prekyba, suderinimo²⁸.
2. Šis skirsnis taikomas nepažeidžiant 1989 m. gegužės 3 d. Tarybos direktyvos 89/398/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su specialios paskirties maisto produktais, suderinimo²⁹, ir atskirų direktyvų, nurodytų tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje.

²⁷ OL L 183, 2002 7 12, p. 51.

²⁸ OL L 229, 1980 8 30, p. 1.

²⁹ OL L 186, 1989 6 30, p. 27.

29 straipsnis
Turinys

1. Mitybiniame teiginyje (toliau – privalomas mitybinis teiginys) nurodoma ši informacija:

- (a) energinė vertė;
- (b) riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, angliavandenių (cukrų) ir druskos kiekiai.

Ši dalis netaikoma vynui, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999; alui ir spiritiniams gėrimams, kaip apibrėžta [...] Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. [...] dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinamo Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 2 straipsnio 1 dalyje. [*Praėjus penkeriems metams po šio reglamento įsigaliojimo*] Komisija parengia šios dalies taikymo šiems produktams ataskaitą ir kartu gali nustatyti konkrečias teises priemones, pagal kurias būtų nustatytas šių produktų privalomojo maistingumo ženklavimo taisyklės Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Mitybiniame teiginyje taip pat gali būti nurodyti vienos arba kelių iš šių medžiagų kiekiai:

- (a) trans-riebalų;
- (b) mononesočiųjų riebalų rūgščių;
- (c) polinesočiųjų riebalų rūgščių;
- (d) poliolių;
- (e) krakmolo;
- (f) skaidulinių medžiagų;
- (g) baltymų;
- (h) XI priedo A dalies 1 punkte išvardytų mineralinių medžiagų ar vitaminų, kurių kiekiai dideli kaip apibrėžta XI priedo A dalies 2 punkta.

3. Kai pateikiami teiginiai apie maistingumą ir (arba) sveikumą, nurodomas medžiagų, priklausančių vienai iš 2 dalyje nurodytų maistinių medžiagų kategorijų ar jos komponentų, kiekis.

4. Komisija gali iš dalies keisti 1 ir 2 dalyse pateiktus sąrašus. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

30 straipsnis
Skaičiavimas

1. Energijos kiekis skaičiuojamas pagal XII priede nustatytus perskaičiavimo koeficientus.
2. Komisija gali nustatyti ir įtraukti į XII priedą XI priedo A dalies 1 punkte minėtų vitaminų ir mineralinių medžiagų perskaičiavimo koeficientus, siekiant tiksliau nustatyti jų kiekį maisto produktuose. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.
3. 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi parduodamam maistui.

Prireikusi informacija gali būti susijusi su paruoštu maistu, jei pateikiami pakankamai išsamūs jo ruošimo nurodymai ir informacija susijusi su vartoti skirtu maistu.

4. Kiekvienu konkrečiu atveju nurodoma vidutinė vertė, pagrįsta:
 - (a) gamintojo atlikta maisto produkto analize; arba
 - (b) skaičiavimu, remiantis žinomomis ar faktinėmis panaudotų sudedamųjų dalių vidutinėmis vertėmis; arba
 - (c) skaičiavimu, paremtu visuotinai nustatytais ir patvirtintais duomenimis.

Energinės vertės ir maistinių medžiagų nurodymo įgyvendinimo taisyklės, ypač susijusios su nurodytų verčių tikslumu, būtent nurodytų ir oficialiais patikrinimais nustatytų verčių skirtumu, gali būti nustatomos 49 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

31 straipsnis
Išraiškos būdai

1. 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų arba jų sudedamųjų dalių kiekis nurodomi XIII priedo A dalyje išvardytais matavimo vienetais.
2. 1 dalyje nurodyta energinė vertė ir maistinių medžiagų kiekis nurodomi 100 g arba 100 ml, arba remiantis 32 straipsnio 2 ir 3 dalimis – 1 porcijai.
3. Privalomas mitybinis teiginys nurodomas XI priedo B dalyje nurodytų orientacinių suvartojamų kiekių procentais, kaip tinkama – 100 g, 100 ml arba 1 porcijai. Kai būtina, vitaminai ir mineralinės medžiagos nurodomos XI priedo A dalyje nurodytų orientacinių suvartojamų kiekių procentais.
4. Polioliai ir (arba) krakmolai bei riebalų rūgščių tipas, išskyrus 29 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas privalomai nurodomas sočiasias riebalų rūgštis, nurodomi pagal XIII priedo B dalį.

32 straipsnis
Išraiška porcijai

1. Be 31 straipsnio 2 dalyje nurodyto mitybinio teiginio 100 g arba 100 ml, informacija gali būti pateikta porcijai, kurios kiekis nurodytas etiketėje, jei nurodomas ir pakuotėje esančių porcijų skaičius.
2. Mitybinio teiginio informaciją galima nurodyti tik porcijai, jei maisto produktas fasuotas kaip atskira porcija.
3. Komisija nustato, kaip nurodoma tik informacija porcijai apie maisto produktus, kurių pakuotėse yra kelios šio maisto produkto porcijos ir kurie nefasuoti atskiromis porcijomis. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

33 straipsnis
Papildomi išraiškos būdai

1. Be 31 straipsnio 2 ir 3 dalyje nurodytų išraiškos būdų mitybinį teiginį galima išdėstyti kitaip, jei laikomasi šių esminių reikalavimų:
 - (a) išraiškos būdu siekiama padėti vartotojams geriau suprasti maisto produkto poveikį ar svarbą energiniams ir maistiniams mitybos aspektams; ir
 - (b) jis pagrįstas suderintais orientaciniais suvartojamais kiekiais arba, jei jų nenustatyta, visuotinai pripažintomis mokslinėmis rekomendacijomis dėl suvartojamo energijos ar maistinių medžiagų kiekių; ir
 - (c) jis pagrįstas įrodymais, kaip vidutinis vartotojas supranta pateiktą informaciją ir ja naudojasi
2. Šie 1 dalyje nurodyti papildomi išraiškos būdai nustatomi pagal 44 straipsnyje nurodytą nacionalinę sistemą.

34 straipsnis
Pateikimas

1. 31 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, susijusi su privalomu mitybiniu teiginiu, pateikiama pagrindiniame regėjimo lauke. Ji teikiama prireikus kartu, aiškia forma ir šia tvarka: energija, riebalai, sočiosios riebalų rūgštys, angliavandeniai (cukrūs) ir druska.
2. Mitybinis teiginys, susijęs su 29 straipsnio 2 dalyje nurodytomis maistinėmis medžiagomis, teikiamas kartu vienoje vietoje ir prireikus XIII priedo C dalyje nustatyta eilės tvarka.

Jei šis mitybinis teiginys išdėstomas ne pagrindiniame regėjimo lauke, jis pateikiamas lentelės forma ir sunumeruotas, jei pakanka vietos. Jei vietos trūksta, informacija pateikiama eilutėmis.

3. Jei privalomas mitybinis teiginys teikiamas kartu su informacija apie 29 straipsnio 2 dalyje nurodytas maistines medžiagas, energinė vertė ir maistinės medžiagos nurodomos, kaip tinkama, XIII priedo C dalyje nustatyta eilės tvarka.
4. Jei energijos ar maistinės (-ių) medžiagos (-ų) kiekis produkte nedidelis, mitybinį teiginį apie šias sudedamąsias dalis galima pakeisti teiginiu, pvz., „Sudėtyje yra nedidelis kiekis“, ir pateikti jį labai arti mitybinio teiginio, jei toks yra.
5. Pagal 44 straipsnyje nurodytą nacionalinę sistemą mitybiniam teiginiui teikti galima naudoti grafines formas arba simbolius, su sąlyga, kad laikomasi šių esminių reikalavimų:
 - (a) tokie informacijos pateikimo būdai neklaidina vartotojų; ir
 - (b) įrodyta, kad tokius informacijos pateikimo būdus supranta vidutinis vartotojas.
6. Su kitais mitybinio teiginio pateikimo aspektais susijusias taisykles, išskyrus nurodytas 5 dalyje, nustato Komisija. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

V SKYRIUS

SAVANORIŠKAI TEIKIAMA INFORMACIJA APIE MAISTĄ

35 straipsnis

Taikytini reikalavimai

1. Jei informacija apie maistą, kuriai taikomas šis reglamentas, teikiama savanoriškai, ji atitinka konkrečius šiame reglamente nustatytus reikalavimus.
2. Nepažeidžiant ženklinimo pagal konkrečių Bendrijos teisės aktų nuostatas, 3 ir 4 dalys taikomos, kai maisto produkto kilmės šalis ar provenencijos vieta nurodomos savanoriškai, norint informuoti vartotoją, kad maisto produktas kilęs arba yra iš Europos bendrijos ar nurodytos šalies ar vietos.
3. Jei maisto produkto kilmės šalis ar provenencijos vieta skiriasi nuo jos pagrindinės (-ių) sudedamosios (-jų) dalies (-ių), taip pat nurodoma šios (ių) sudedamosios (-jų) dalies (-ių) kilmės šalis ar provenencijos vieta.
4. Mėsos, išskyrus jautieną ir veršieną, atveju viena kilmės šalis ar provenencijos vieta nurodoma tik jei gyvūnai gimė, buvo auginami ir paskersti toje pačioje šalyje ar vietoje. Kitais atvejais nurodoma informacija apie skirtingas gimimo, auginimo ir skerdimą vietas.
5. Komisija nustato su 3 dalies taikymu susijusias įgyvendinimo taisykles. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

6. Komisija gali nustatyti su savanoriškai teikiamų duomenų naudojimo sąlygomis ir kriterijais susijusias įgyvendinimo taisykles. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

36 straipsnis

Pateikimas

Savanoriška informacija neteikiama taip, kad dėl to trūktų vietos privalomajai informacijai išdėstyti.

VI SKYRIUS

NACIONALINĖS NUOSTATOS

37 straipsnis

Principas

Valstybės narės gali nustatyti informacijos apie maistą srities nuostatas tik jei tokia galimybė numatyta šiame reglamente.

38 straipsnis

Nacionalinės nuostatos dėl papildomų privalomų duomenų

1. Be 9 straipsnio 1 dalyje ir 10 straipsnyje nurodytų privalomų duomenų valstybės narės 42 straipsnyje nustatyta tvarka gali reikalauti papildomų privalomų duomenų apie konkrečių tipų ar kategorijų maisto produktus, pagrįsdamos šį reikalavimą:
 - (a) visuomenės sveikatos apsauga;
 - (b) vartotojų apsauga;
 - (c) sukčiavimo prevencija;
 - (d) pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsauga, provenencijos nuorodomis, registruotaisiais kilmės vietos pavadinimais ir nesažiningos konkurencijos prevencija.
2. Vadovaudamosi 1 dalimi valstybės narės gali imtis priemonių, susijusių su privalomu maisto produktų kilmės šalies ar provenencijos vietos nurodymu tik jei įrodomas ryšys tarp tam tikrų maisto produkto savybių ir jo kilmės ar provenencijos. Pranešdamos apie tokias priemones Komisijai valstybės narės pateikia įrodymų, kad daugumai vartotojų ši informacija labai svarbi.

39 straipsnis
Pienas ir pieno produktai

Dėl pieno ir pieno produktų, teikiamų pakartotiniam naudojimui skirtuose stikliniuose buteliuose, valstybės narės gali priimti nuo 9 straipsnio 1 dalies ir 10 straipsnio 2 dalies nukrypstančias nuostatas.

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių nuostatų tekstus.

40 straipsnis
Alkoholiniai gėrimai

Kol nebus priimtos 20 straipsnio e punkte nurodytos Bendrijos nuostatos, valstybės narės gali palikti galioti nacionalines gėrimų, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį didesnė nei 1,2 %, sudedamųjų dalių išvardijimo taisykles .

41 straipsnis
Nacionalinės priemonės dėl nefasuotų maisto produktų

1. Jei maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami pardavimui nefasuoti arba jei jie vartotojo prašymu pakuojami pardavimo vietoje arba fasuoti tiesioginiam pardavimui, valstybės narės gali priimti išsamias taisykles, susijusias su 9 ir 10 straipsniuose minėtų duomenų nurodymo būdu.
2. Valstybės narės gali nuspręsti nereikalauti teikti kai kuriuos 1 dalyje nurodytus duomenis, išskyrus nurodytus 9 straipsnio 1 dalies c punkte, jei vartotojui ar viešojo maitinimo įstaigai teikiama pakankamai informacijos.
3. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai 1 ir 2 dalyse nurodytų nuostatų tekstus.

42 straipsnis
Pranešimų teikimo tvarka

1. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, valstybė narė, nusprendusi, kad būtina priimti naują su informacija apie maistą susijusį teisės aktą, iš anksto praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie numatomas taikyti priemones ir jas pagrindžia.
2. Komisija tariaisi su Maisto produktų nuolatinio komiteto, įkurtu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį, jei tokios konsultacijos, jos nuomone, yra reikalingos arba jei to reikalauja valstybė narė.
3. Atitinkama valstybė narė įgyvendina numatomas priemones tik praėjus trimis mėnesiams po to, kai buvo pateiktas 1 dalyje nurodytas pranešimas, su sąlyga, kad ji nėra gavusi neigiamos Komisijos nuomonės.

4. Jei Komisijos nuomonė neigiama, prieš pasibaigiant trijų mėnesių laikotarpiui ji pradeda 49 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą, siekdama nustatyti, ar numatytas priemonės galima įgyvendinti. Komisija gali reikalauti tam tikrų numatomų priemonių pakeitimų. Atitinkama valstybė narė gali imtis numatytų priemonių tik Komisijai priėmus galutinį sprendimą.
5. Priemonėms, apie kurias valstybės narės praneša 1–4 dalyse nurodyta tvarka, netaikoma 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus ir reglamentus bei informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką³⁰.

43 straipsnis
Išsamios taisyklės

Komisija gali priimti išsamias šio skyriaus taikymo taisykles. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti ją papildant, priimamos 49 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

VII SKYRIUS

NACIONALINIŲ SISTEMŲ KŪRIMAS

44 straipsnis
Nacionalinės sistemos

1. Valstybės narės gali priimti, rekomenduoti arba kitaip patvirtinti nacionalines sistemas, sudarytas tik iš neprivalomų taisyklių, pvz., rekomendacijų, gairių, standartų ar bet kokių kitokių neprivalomų taisyklių (toliau – nacionalinės sistemos), ir skirtas užtikrinti toliau išvardytų nuostatų taikymą bei atitinkančias jomis nustatytus esminius reikalavimus:
 - (a) 33 straipsnio 2 dalis, susijusi su papildomais mitybinio teiginio išraiškos būdais;
 - (b) 34 straipsnio 5 dalis, susijusi su mitybinio teiginio pateikimu.
2. Komisija gali nustatyti kitų teisės aktų, reglamentuojančių informaciją apie maistą, nuostatų, be išvardytų 1 dalyje, įgyvendinimo pagal nacionalines sistemas tvarką ir atitinkamus esminius reikalavimus. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti ją papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.
3. Valstybės narės gali rengti nacionalines sistemas savo iniciatyva arba suinteresuotosioms šalims pareikalavus, laikydamosi šio reglamento II ir III skyriuose išdėstytų bendrųjų principų ir reikalavimų, ir:

³⁰ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

- (a) atlikusios nuodugnų vartotojų tyrimą; bei
 - (b) po išsamių konsultacijų su įvairiomis suinteresuotosiomis šalimis, pagrįstų gerąja praktika.
4. Nacionalinėse sistemose numatomos tinkamos priemonės sudaryti sąlygas vartotojams atpažinti maisto produktus, paženklintus pagal nacionalines sistemas, atitikčiai sistemai stebėti ir jos poveikiui vertinti.
 5. Valstybės narės teikia Komisijai išsamius duomenis apie 1 dalyje nurodytas nacionalines sistemas, įskaitant pagal tą nacionalinę sistemą ženklintų maisto produktų identifikatorių. Komisija sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su šiais išsamiais duomenimis, visų pirma specialiajame tinklalapyje.
 6. Komisija skatina ir rengia valstybių narių bei Komisijos dalijimąsi informacija dėl klausimų, susijusių su nacionalinių sistemų priėmimu ir taikymu. Komisija, visų pirma veikdama per 2004 m. rugpjūčio 6 d. (2004/613/EB) Komisijos sprendimu dėl maisto grandinės ir gyvūnų bei augalų sveikatos patariamąsios grupės sukūrimo³¹ įsteigtą Maisto grandinės ir gyvūnų bei augalų sveikatos patariamąją grupę, skatina suinteresuotąsias šalis dalyvauti dalijantis šia informacija.
 7. Pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis Komisija gali priimti šio straipsnio taikymo gaires.

45 straipsnis
Atitikties prielaida

1. Manoma, kad bet kokia informacija apie maistą, teikiama pagal nacionalinę sistemą, atitinka 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus esminius reikalavimus.
2. Nacionalinių sistemų taikymas netrukdo laisvam produktų judėjimui.

46 straipsnis
Bendrijos priemonės

1. Jei Komisija mano, kad nacionalinė sistema neatitinka šio reglamento nuostatų, ji, pranešusi 49 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui, gali priimti sprendimą, pagal kurį būtų reikalaujama, kad valstybė narė panaikintų arba keistų nacionalinę sistemą.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo priemones, susijusias su 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis nuostatomis. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatoms iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

³¹ OL L 275, 2004 8 25, p. 17.

47 straipsnis
Įgyvendinimo taisyklės

Komisija gali priimti išsamias šio skyriaus taikymo taisykles. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti ją papildant, priimamos 49 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

VIII SKYRIUS

ĮGYVENDINIMO, KEITIMO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

48 straipsnis
Techninės adaptacijos

Komisija gali iš dalies keisti priedus, remdamasi nuostatomis, susijusiomis su II ir III priedų keitimais ir nustatytais 10 straipsnio 2 dalyje ir 22 straipsnio 2 dalyje. Tokios priemonės, skirtos šio reglamento neesminėms nuostatomis iš dalies keisti jį papildant, priimamos laikantis 49 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

49 straipsnis
Komitetas

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1, 2, 4 ir 6 dalys bei 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

50 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 7 straipsnio pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„Teiginiui apie maistingumą ir (arba) sveikumą nustatyta informacijos teikimo pagal [Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. ... IV skyriaus 3 skirsnį]* prievolė ir būdai taikomi *mutatis mutandis*, išskyrus bendro pobūdžio reklamą

Be to, jei reikia, remiantis [Reglamento (EB) Nr. ...] 30–32 straipsniais, tame pačiame kaip mitybinio teiginio regėjimo lauke pateikiamas (-i) medžiagos (-ų) kiekis (-iai), su kuriuo (-iais) yra susijęs teiginys apie maistingumą arba sveikumą ir kuris (-ie) nepateikiamas (-i) maistingumo ženklime.

*OL L [...], metai/mėnuo/diena, p. ...“.

51 straipsnis
Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 pakeitimai

1. Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 6 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kai maisto produktas papildomas vitaminu arba mineraline medžiaga, to vitamino arba mineralinės medžiagos kiekis maisto produkte turi bent jau prilygti dideliame kiekiui, nurodytam [Reglamento (EB) Nr. ... XI priedo A dalies 2 punkte]*. Konkrečių maisto produktų arba maisto produktų kategorijų mažiausi kiekiai, įskaitant bet kokius mažesnius kiekius, nukrypstant nuo anksčiau minėtų didelių kiekių, patvirtinami 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

*OL L [...], metai/mėnuo/diena, p. ...“.

2. Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 7 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ženklinant privaloma nurodyti vitaminais ir mineralinėmis medžiagomis papildytų ir šiame reglamente nurodytų produktų maistingumą. Pateikiamą informaciją sudaro [Reglamento (EB) Nr. ...] 29 straipsnio 1 dalyje apibrėžti duomenys ir bendri vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiai, esantys maisto produkto sudėtyje po papildymo“.

52 straipsnis
Panaikinimas

1. Direktyvos 2000/13/EB, 87/250/EB, 94/54/EB, 1999/10/EB, 2002/67/EB, 2004/77/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 608/2004 panaikinami nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.
2. Direktyva 90/496/EEB panaikinama praėjus [5 metams po įsigaliojimo dienos].
3. Nuorodos į panaikintus teisės aktus yra laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

53 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

14 straipsnio 1 dalis taikoma nuo [*pirmoji mėnesio diena, praėjus 3 metams nuo įsigaliojimo*].

29–34 straipsniai taikomi nuo [*pirmoji mėnesio diena, praėjus 3 metams nuo įsigaliojimo*], išskyrus maisto produktus, kuriuos ženklina maisto verslo operatoriai, kurių įmonėse įsigaliojimo dieną dirba mažiau nei 10 darbuotojų ir kurių metinė apyvarta ir (arba) metinis balansas neviršija 2 mln. EUR; šie operatoriai taiko minėtus straipsnius nuo [*pirmoji mėnesio diena, praėjus 5 metams nuo įsigaliojimo*].

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

SPECIALIOSIOS APIBRĖŽTYS kaip nurodyta 2 straipsnio 4 dalyje

1. „mitybinis teiginys“ arba „maistingumo ženklėjimas“ – tai ši informacija:
 - a) energinė vertė; arba
 - b) energinė vertė ir viena ar daugiau šių maistinių medžiagų:
 - riebalai,
 - angliavandeniai,
 - skaidulinės medžiagos,
 - baltymai,
 - druska,
 - XI priedo A dalies 1 punkte išvardyti vitaminai ir mineralinės medžiagos, kurių esama reikšmingais kiekiais, kaip apibrėžta XI priedo A dalies 2 punkte.
2. „riebalai“ – tai visi lipidai, įskaitant fosfolipidus;
3. „sočiosios riebalų rūgštys“ – tai riebalų rūgštys, neturinčios dvigubų jungčių;
4. „trans-riebalai“ – tai riebalų rūgštys su ne mažiau kaip viena nekonjuguota (t. y. ne mažiau kaip viena įterpta metileno grupe) dviguba anglies-anglies jungtimi trans konfigūracijoje;
5. „mononesočiosios riebalų rūgštys“ – tai riebalų rūgštys su viena cis-dviguba jungtimi;
6. „polinesočiosios riebalų rūgštys“ – tai riebalų rūgštys su dviem ar daugiau cis-, cis-metileno dvigubomis jungtimis;
7. „angliavandeniai“ – tai visi angliavandeniai, metabolizuojami žmogaus organizme, įskaitant poliolių;
8. „cukrūs“ – tai visi maiste esantys monosacharidai ir disacharidai, išskyrus poliolių;
9. „poliolių“ – tai alkoholiai, kurių sudėtyje yra daugiau nei dvi hidroksilinės grupės;
10. „baltymai“ – tai baltymų kiekis, apskaičiuotas pagal šią formulę: baltymai = bendras azoto kiekis pagal Kjeldahlį x 6,25;
11. „druska“ – tai druskos kiekis, apskaičiuotas pagal šią formulę: druska = natris x 2,5;

12. „vidutinė vertė“ – tai vertė, geriausiai atspindinti konkrečiame maisto produkte esantį maistinės medžiagos kiekį, atsižvelgiant į sezoninius svyravimus, vartojimo būdą ir kitus veiksnius, galinčius turėti įtakos realios vertės pokyčiams;
13. „pagrindinis regėjimo laukas“ – tai regėjimo laukas, kuris tikriausiai bus rodomas arba matomas normaliomis arba įprastinėmis pardavimo arba naudojimo sąlygomis.

II PRIEDAS

ALERGIJĄ ARBA NETOLERAVIMĄ SUKELIANČIOS SUDEDAMOSIOS DALYS

1. Glitimo turintys javai (t. y. kviečiai, rugiai, miežiai, avižos, kviečiai spelta, kamutas arba jų sukryžmintos atmainos) ir jų produktai, išskyrus:
 - a) kviečių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus, turinčius dekstrozės³²;
 - b) kviečių pagrindu pagamintus maltodekstrinus¹;
 - c) miežių pagrindu pagamintus gliukozės sirupus;
 - d) javus, naudojamus distiliatų ar žemės ūkio kilmės etilo alkoholio, skirto spiritiniams gėrimams ir kitiems gėrimams, kurių sudėtyje yra stipresnės nei 1,2 % koncentracijos pagal tūrį alkoholio, gamybai.
2. Vėžiagyviai ir jų produktai.
3. Kiaušiniai ir jų produktai.
4. Žuvis ir jos produktai, išskyrus:
 - a) žuvies želatiną, naudojamą kaip vitaminų ar karotinoidų nešiklį;
 - b) žuvies želatiną ar žuvų klijus, naudojamus alaus ir vyno skaidrinimui.
5. Žemės riešutai ir jų produktai
6. Sojų pupelės ir jų produktai, išskyrus:
 - a) rafinuotą sojų pupelių aliejų ir riebalus¹;
 - b) natūralių tokoferolių mišinius (E306), natūralų d-alfa tokoferolį, natūralų d-alfa tokoferolacetatą, natūralų d-alfa tokoferolio sukcinatą iš sojų pupelių;
 - c) iš sojų pupelių aliejaus gautus fitosterolius ir fotsterolio esterius;
 - d) augalinių stanolių esterius, pagamintus iš sojų pupelių aliejaus sterolių.
7. Pienas ir jo produktai (įskaitant laktozę), išskyrus:
 - a) išrūgas, naudojamas distiliatų ar žemės ūkio kilmės etilo alkoholio, skirtų spiritiniams gėrimams ir kitiems gėrimams, kurių sudėtyje yra stipresnės nei 1,2 % koncentracijos pagal tūrį alkoholio, gamybai.
 - b) laktitolį.

³² Ir iš jų gauti produktai, jei dėl apdorojimo proceso nepadidėja Tarnybos įvertintas alergiškumo lygis, taikomas atitinkamam produktui, iš kurio jie gauti.

8. Riešutai, t. y. migdolai (*Amygdalus communis L.*), lazdyno riešutai (*Corylus avellana*), graikiniai riešutai (*Juglans regia*), anakardžiai (*Anakardium occidentale*), pekaninės kariojos (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), brazilinės bertoletijos (*Bertholletia excelsa*), pistacijos (*Pistacia vera*), makadamijos ir Kvinslendo riešutai (*Macadamia ternifolia*) bei jų produktai, išskyrus:
 - a) riešutus, naudojamus distiliatų ar žemės ūkio kilmės etilo alkoholio, skirto spiritiniams gėrimams ir kitiems gėrimams, kurių sudėtyje yra stipresnės nei 1,2 % koncentracijos pagal tūrį alkoholio, gamybai.
9. Salierai ir jų produktai.
10. Garstyčios ir jų produktai.
11. Sezamo sėklos ir jų produktai.
12. Sieros dvideginis ir sulfitai, kurių koncentracija didesnė kaip 10 mg/kg arba 10 mg/l, išreikšti kaip SO₂.
13. Lubinai ir jų produktai.
14. Moliuskai ir jų produktai.

III PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIUOS ŽENKLINANT TURI BŪTI NURODYTAS VIENAS AR DAUGIAU PAPILDOMŲ AIŠKINAMŲJŲ TEIGINIŲ

MAISTO PRODUKTO TIPAS ARBA KATEGORIJA	AIŠKINAMASIS TEIGINYS
1. MAISTO PRODUKTAI, KURIUOS PAKUOJANT NAUDOJAMOS TAM TIKROS DUJOS	
1.1 Maisto produktai, kurių vartojimo trukmė pratęsta jiems pakuoti naudojant dujas, kaip nustatyta Tarybos direktyva 89/107/EEB ³³	„Supakuotas apsauginėje atmosferoje“
2. MAISTO PRODUKTAI, KURIŲ SUDĖTYJE YRA SALDIKLIŲ	
2.1 Maisto produktai, kurių sudėtyje yra saldiklio ar saldiklių, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	teiginys „su saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo
2.2 Maisto produktai, kurių sudėtyje yra ir cukraus priedų arba cukraus, ir saldiklio arba saldiklių, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	teiginys „su cukrumi (-ais) ir saldikliu (-iais)“ turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo
2.3 Maisto produktai, kurių sudėtyje yra aspartamo, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	„sudėtyje yra fenilalanino šaltinis“
2.4 Maisto produktai, kurių sudėtyje yra daugiau nei 10 % poliolių priedų, kaip nustatyta Direktyva 89/107/EEB	„vartojant dideliais kiekiais, gali sukelti viduriavimą“
3. MAISTO PRODUKTAI, KURIŲ SUDĖTYJE YRA GLICIRHIZININĖS RŪGŠTIES ARBA JOS AMONIO DRUSKOS	
3.1 Konditerijos gaminiai ar gėrimai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo pridėta tokios medžiagos ar medžiagų arba paprastojo saldymedžio <i>glycyrrhiza glabra</i> augalo, kurio koncentracija 100 mg/kg arba 10 mg/l, arba didesnė.	žodžiai „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio“ turi būti pridėti iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo, nebent žodis „paprastasis saldymedis“ jau įtrauktas į sudedamųjų dalių sąrašą arba į maisto produkto pavadinimą. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
3.2 Konditerijos gaminiai, kurių sudėtyje yra glicirhizininės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo pridėta tokios medžiagos ar medžiagų arba paprastojo saldymedžio <i>glycyrrhiza glabra</i> augalo, kurio koncentracija 4 g/kg arba didesnė.	Iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo įterpiamas teiginys „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vengti per didelio kiekio“. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.

³³ OL L 40, 1989 2 11, p. 27.

3.3 Gėrimai, kurių sudėtyje yra glicirhizinės rūgšties ar jos amonio druskos dėl to, kad buvo pridėta tokios medžiagos ar medžiagų arba paprastojo saldymedžio <i>glycyrrhiza glabra</i> augalo, kurio koncentracija 50 mg/l ar didesnė arba 300 mg/l ar didesnė tuo atveju, kai gėrimo sudėtyje yra daugiau kaip 1,2 % alkoholio, išreikšto tūrio procentais³⁴.	Iš karto po sudedamųjų dalių sąrašo įterpiamas teiginys „sudėtyje yra paprastojo saldymedžio – sergantieji hipertenzija turi vengti per didelio kiekio“. Kai sudedamųjų dalių sąrašo nėra, šis teiginys turi būti pateiktas prie maisto produkto pavadinimo.
4. GĖRIMAI, KURIŲ SUDĖTYJE YRA DAUG KOFEINO	
4.1 Gėrimai, išskyrus pagamintus iš kavos, arbatos arba kavos ar arbatos ekstrakto, kai produkto pavadinime yra žodis „kava“ arba „arbata“, kurie: – skirti vartoti be jokių pakeitimų, ir kuriuose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, yra daugiau nei 150 mg/l, arba – pagaminti iš koncentruoto ar išdžiovinto produkto ir juose kofeino, nesvarbu iš kokio šaltinio, yra daugiau nei 150 mg/l	Užrašas „Sudėtyje daug kofeino“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir gėrimo pavadinimas; po užrašo skliausteliuose ir pagal šio reglamento 14 straipsnio 5 dalį nurodomas kofeino kiekis mg/100 ml.

³⁴ Koncentracija taikoma paruoštiems vartoti produktams arba produktams, paruoštiems pagal gamintojų nurodymus.

5. MAISTO PRODUKTAI, Į KURIUOS ĮDĖTA FITOSTEROLIŲ, FITOSTEROLIO ESTERIŲ, FITOSTANOLIŲ ARBA FITOSTANOLIO ESTERIŲ	
5.1 maisto produktai ir sudedamosios dalys, į kuriuos įdėta fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių	(1) Užrašas „įdėta augalų sterolių“ arba „įdėta augalų stanolių“ tame pačiame regėjimo lauke kaip ir maisto produkto pavadinimas; (2) įdėtų fitosterolių, fitosterolio esterių, fitostanolių arba fitostanolio esterių kiekis (išreikštas % arba g kaip laisvieji augalų steroliai ir (arba) augalų stanoliai 100 g arba 100 ml maisto produkto) nurodomas sudedamųjų dalių sąrašė; (3) teiginys, kad maisto produktas skirtas išimtinai žmonėms, norintiems sumažinti cholesterolio kiekį kraujyje; (4) teiginys, kad pacientai, vartojantys cholesterolį mažinančius vaistus, produktą gali vartoti tik prižiūrint gydytojui; (5) aiškiai matomas teiginys, kad maisto produktas gali netikti nėščių ir krūtimi maitinančių moterų ir mažesnių kaip penkerių metų vaikų mitybai; (6) patarimas, kad maisto produktas turi būti subalansuotos ir įvairios mitybos dalis, o siekiant palaikyti karotinoidų kiekį reikia dažnai valgyti vaisius ir daržoves; (7) tame pačiame regėjimo lauke, kaip ir teiginys, reikalaujamas pagal 3 punktą, teiginys, kad reikia vengti didesnių kaip 3 g augalų sterolių ir (arba) augalų stanolių dozių per dieną; (8) atitinkamo maisto produkto arba maisto sudedamosios dalies porcijos apibrėžtis (pageidautina g arba ml), nurodant kiekvienoje porcijoje esančio augalų sterolio ir (arba) augalų stanolio kiekį.

IV PRIEDAS

MAISTO PRODUKTAI, KURIEMS NETAIKOMAS REIKALAVIMAS PATEIKTI PRIVALOMĄJĄ MITYBINĄ TEIGINĄ

- neperdirbti produktai, sudaryti iš vienintelės sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos;
- produktai, perdirbti atliekant tik vieną perdirbimo operaciją – rūkant arba brandinant, sudaryti iš vienintelės sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos;
- žmonėms vartoti skirtas vanduo, įskaitant vandenį, į kurį įdėta tik anglies dioksido ir (arba) kvapiųjų medžiagų;
- prieskoninis augalas, prieskonis arba jų mišiniai;
- druska ir druskos pakaitalai;
- produktai, kuriems taikoma 1999 m. vasario 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/4/EB dėl kavos ir cikorijos ekstraktų³⁵, nemaltos arba maltos kavos pupelės ir nemaltos arba maltos kavos pupelės be kofeino;
- vaistažolių arbata, arbata, arbata be kofeino, greitai paruošiama arba tirpi arbata, arbatos ekstraktas, greitai paruošiama arba tirpi arbata ar arbatos ekstraktas be kofeino, į kuriuos neįdėta sudedamųjų dalių;
- fermentuotas actas ir acto pakaitalai, įskaitant tuos, į kuriuos įdėta tik kvapiųjų medžiagų;
- kvapiosios medžiagos;
- maisto priedai;
- pagalbinės perdirbimo medžiagos;
- maisto fermentai;
- želatina;
- uogienės tirštinimo mišiniai;
- mielės;
- maisto produktai pakuotėse arba taroje, kurių didžiausias paviršiaus plotas yra mažesnis nei 25 cm².
- maisto produktai, kuriuos pavieniai asmenys parduoda atsitiktinėmis progomis, o ne vykdydami išipareigojimus, atsižvelgiant į kuriuos reikėtų, kad veikla turi tam tikrą tęstinumą ir vykdoma pagal tam tikrą modelį;

³⁵ OL L 66, 1999 3 13, p. 26.

- maisto produktai, kuriuos gamintojas nedideliais kiekiais tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui arba vietos mažmeninėms įmonėms, kurios tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui;
- maisto produktai, esantys vidinėje pakuotėje, kuri neskirta parduoti be išorinės pakuotės (informacija apie maistingumą pateikiama ant išorinės pakuotės, jei produktas nepriskiriamas maisto produktų, kuriems pagal šį priedą reikalavimas netaikomas, kategorijoms).

V PRIEDAS

MAISTO PRODUKTO PAVADINIMAS IR KONKRETI PAPILDOMA INFORMACIJA

A DALIS – MAISTO PRODUKTO PAVADINIMAS

1. Valstybėje narėje, kurioje produktas yra parduodamas, leidžiama vartoti tą maisto produkto pavadinimą, kuriuo jis buvo teisėtai gaminamas ir parduodamas jį pagaminusioje valstybėje narėje.

Tačiau jeigu taikant kitas šio reglamento, visų pirma 9 straipsnio, nuostatas valstybės narės, kurioje maisto produktas parduodamas, vartotojai negali sužinoti tikrosios jo prigimties ir atskirti nuo maisto produktų, su kuriais jis gali būti painiojamas, šalia maisto produkto pavadinimo teikiama ir kitokia aprašomojo pobūdžio informacija.

2. Išimtiniais atvejais maisto produktą pagaminusios valstybės narės vartojamas jo pavadinimas nėra taikomas produktą parduodančioje valstybėje narėje, jei, atsižvelgiant į produkto sudėtį arba gamybą, šio pavadinimo maisto produktas taip skiriasi nuo įprastai šiuo pavadinimu žinomo maisto produkto, kad 1 punkto nuostatų nepakanka, kad produktą parduodančios valstybės narės pirkėjai gautų teisingą informaciją.
3. Pavadinimas, saugomas kaip intelektinė nuosavybė, registruotasis prekės pavadinimas, ar išgalvotas pavadinimas negali būti vartojami vietoje maisto produkto pavadinimo.

B DALIS – SU MAISTO PRODUKTO PAVADINIMU TEIKIAMA PRIVALOMOJI INFORMACIJA

1. Maisto produkto pavadinimą sudaro arba kartu su juo teikiama informacija apie fizinį maisto produkto pavidalą arba ypatingą jo apdorojimą (pvz., susmulkintas į miltelius, išdžiovintas šaldant, labai užšaldytas, greitai užšaldytas, koncentruotas, rūkytas) visais atvejais, kai, nepateikus šios informacijos, pirkėjas gali būti suklaidintas.
2. Ant visų jonizuojančiąja spinduliuote apdorotų maisto produktų turi būti šios nuorodos:

„apšvitinta“ arba „apdorota jonizuojančiąja spinduliuote“.

C DALIS – SU „SMULKINTOS MĖSOS“ PAVADINIMU SUSIJĘ KONKRETŪS REIKALAVIMAI

1. Sudėties kriterijai, tikrinami pagal dienos vidurkį:

	Riebumas	Jungiamasis audinys: mėsos baltymų santykis
– liesa smulkinta mėsa	≤ 7 %	≤ 12
– smulkinta gryna jautiena	≤ 20 %	≤ 15
– smulkinta mėsa, kurioje yra kiaulienos	≤ 30 %	≤ 18
– smulkinta kitų rūšių gyvūnų mėsa	≤ 25 %	≤ 15

2. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo V skyriaus IV skirsnio reikalavimų etiketėse užrašoma:

- „riebumo procentas mažesnis nei ...“,
- „jungiamasis audinys: mėsos baltymų santykis mažesnis nei...“.

3. Valstybės narės gali leisti tiekti nacionalinei rinkai šios dalies 1 punkte nustatytų kriterijų neatitinkančią smulkintą mėsą, pažymėtą nacionaliniu ženklu, kurio neįmanoma supainioti su Reglamento (EB) Nr. 853/2004 5 straipsnio 1 dalyje nurodytais ženklais.

VI PRIEDAS

SUDEDAMŪJŲ DALIŲ NURODYMAS IR PAVADINIMAS

A DALIS – KONKREČIOS NUOSTATOS DĖL SUDEDAMŪJŲ DALIŲ NURODYMO MAŽĖJANČIA TVARKA PAGAL SVORĮ

Sudedamosios dalies kategorija	Nuostata dėl nurodymo pagal svorį
1. Įdėtas vanduo ir lakieji produktai	Išvardijami pagal jų kiekį gatavame produkte. Įdėto vandens, kaip maisto produkto sudedamosios dalies, kiekis skaičiuojamas iš viso gatavo produkto kiekio atimant visą kitų panaudotų sudedamųjų dalių kiekį. Į šį kiekį atsižvelgti nebūtina, jei jis nesudaro daugiau kaip 5 % viso galutinio produkto svorio.
2. Koncentruotos ar dehidratuotos sudedamosios dalys, atgamintos gamybos proceso metu	Gali būti išvardytos pagal kiekį, buvusį prieš jas koncentruojant bei dehidratuojant.
3. Koncentruotų arba dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridėtant vandens, sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos pagal jų dalį atgamintame produkte, tačiau sudedamųjų dalių sąraše turi būti įrašyti žodžiai „atgaminto produkto sudedamosios dalys“ arba „paruošto vartoti produkto sudedamosios dalys“.
4. Vaisiai, daržovės ar grybai, iš kurių nė vienas nėra vyraujantis pagal masę ir kurie naudojami kintančiomis dalimis mišinyje, kuris yra maisto produkto sudedamoji dalis	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti skirstomi į grupes „vaisiai“, „daržovės“ ar „grybai“, pridėtant žodžius „įvairiomis dalimis“, po kurių iš karto pateikiamas esančių vaisių, daržovių ar grybų sąrašas. Tokiais atvejais mišinys į sudedamųjų dalių sąrašą įtraukiamas pagal 19 straipsnio 1 dalį, remiantis visa esančių vaisių, daržovių ar grybų mase.
5. Prieskonių ir prieskoninių augalų mišiniai, kuriuose pagal masę neišsiskiria nė vienas prieskonis ar prieskoninis augalas	Gali būti išvardyti kitokia tvarka, tokiu atveju sudedamųjų dalių sąraše įrašomi žodžiai „įvairiomis dalimis“.
6. Mažiau kaip 2 % galutinio produkto sudarančios sudedamosios dalys	Gali būti išvardytos kitokia tvarka po kitų sudedamųjų dalių.

Sudedamosios dalies kategorija	Nuostata dėl nurodymo pagal svorį
7. Tikriausiai maisto produktams gaminti ar ruošti naudojamos panašios arba galinčios pakeisti viena kitą sudedamosios dalys, nekeičiančios tų maisto produktų sudėties, pobūdžio ar numanomos vertės ir sudarančios mažiau kaip 2 % galutinio produkto	Sudedamųjų dalių sąraše gali būti nurodytos žodžiais „sudėtyje yra ... ir (arba) ...“, jei ne mažiau kaip viena iš ne daugiau kaip dviejų sudedamųjų dalių yra galutiniame produkte. Ši nuostata netaikoma maisto priedams arba sudedamosioms dalims, išvardytoms šio priedo C dalyje.

B DALIS – TAM TIKRŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAS PAGAL KATEGORIJOS (NE PAGAL SPECIFINĮ) PAVADINIMĄ

Sudedamosios dalys, kurios priskiriamos vienai iš toliau išvardytų kategorijų ir kurios yra kito maisto produkto sudedamoji dalis, turi būti nurodomos tik pagal tos kategorijos pavadinimą.

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas
1. Rafinuoti aliejai, išskyrus alyvų aliejų	„Aliejus“ su: – atitinkamu būdvardžiu „augalinis“ arba „gyvūninis“ arba – nuoroda į jų konkrečią augalinę ar gyvūninę kilmę Nurodant hidrintą aliejų prieš „aliejus“ turi būti įrašytas būdvardis „hidrintas“, jei mitybiniame teiginyje nenurodytas sočiųjų rūgščių ir trans-riebalų kiekis.

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas
2. Rafinuoti riebalai	„Riebalai“ su: – atitinkamu būdvardžiu „augaliniai“ arba „gyvūniniai“ arba – nuoroda į jų konkrečią augalinę ar gyvūninę kilmę Nurodant hidrintus riebalus prieš „riebalai“ turi būti įrašytas būdvardis „hidrinti“, jei mitybiniame teiginyje nenurodytas sočiųjų rūgščių ir trans-riebalų kiekis.
3. Dviejų arba daugiau rūšių javų miltų mišiniai	„Miltai“ ir grūdų, iš kurių jie sumalti, sąrašas pagal svorį mažėjančia tvarka
4. Krakmolai ir fizikiniais būdais arba fermentais modifikuoti krakmolai	„Krakmolas“
5. Visų rūšių žuvis, jei žuvis yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies žuvimi	„Žuvis“
6. Visų rūšių sūriai, jei sūris arba sūrių mišinys yra kito maisto produkto sudedamoji dalis ir jei tokio maisto produkto pavadinimas bei pateikimo forma nėra susiję su konkrečios rūšies sūriu	„Sūris“
7. Visi prieskoniai, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskonis (prieskoniai)“ arba „prieskonių mišiniai“
8. Visi prieskoniniai augalai arba jų dalys, kurie sudaro ne daugiau kaip 2 % maisto produkto svorio	„Prieskoninis augalas (prieskoniniai augalai)“ arba „prieskoninių augalų mišiniai“
9. Visų rūšių gumos preparatai, vartojami gaminti kramtomosios gumos pagrindą	„Kramtomosios gumos pagrindas“
10. Visų rūšių trapūs kepinti grūdų produktai	Atitinkamai „traškučiai“ arba „džiūvėsiai“

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas												
11. Visų rūšių sacharozė	„Cukrus“												
12. Bevandenė dekstrozė arba dekstrozės monohidratas	„Dekstrozė“												
13. Gliukozės sirupas ir bevandenės gliukozės sirupas	„Gliukozės sirupas“												
14. Visų rūšių pieno baltymai (kazeinai, kazeinatai ir išrūgų baltymai) ir jų mišiniai	„Pieno baltymai“												
15. Presuotas, ekstrahuotas arba rafinuotas kakavos sviestas	„Kakavos sviestas“												
16. Visų rūšių vynai, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999	„Vynas“												
17. Žinduolių ir paukščių, pripažintų tinkamais žmonių maistui, skeleto raumenys³⁶, su jiems priklausančiais ar greta esančiais audiniais, jei bendras jų sudėtyje esančių riebalų ir jungiamojo audinio kiekis neviršija toliau nurodytų kiekių ir kai mėsa yra kito maisto produkto sudedamoji dalis. Produktams, kuriems taikoma „mechanškai atskirtos mėsos“ apibrėžtis, šis apibūdinimas netaikomas. Didžiausias leidžiamas riebalų ir jungiamojo audinio kiekis sudedamosioms dalims, kurios apibūdinamos žodžiu „... mėsa“ <table border="1" data-bbox="183 1265 922 1749"> <thead> <tr> <th data-bbox="183 1265 574 1444"><i>Rūšis</i></th> <th data-bbox="574 1265 750 1444"><i>Riebalai (%)</i></th> <th data-bbox="750 1265 922 1444"><i>Jungiamasis audinys³⁸ (%)</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="183 1444 574 1624">Žinduoliai (išskyrus triušius ir kiaules) ir rūšių mišinys, kurio didesnę dalį sudaro žinduoliai</td> <td data-bbox="574 1444 750 1624">25</td> <td data-bbox="750 1444 922 1624">25</td> </tr> <tr> <td data-bbox="183 1624 574 1693">Kiaulės</td> <td data-bbox="574 1624 750 1693">30</td> <td data-bbox="750 1624 922 1693">25</td> </tr> <tr> <td data-bbox="183 1693 574 1749">Paukščiai ir triušiai</td> <td data-bbox="574 1693 750 1749">15</td> <td data-bbox="750 1693 922 1749">10</td> </tr> </tbody> </table>	<i>Rūšis</i>	<i>Riebalai (%)</i>	<i>Jungiamasis audinys³⁸ (%)</i>	Žinduoliai (išskyrus triušius ir kiaules) ir rūšių mišinys, kurio didesnę dalį sudaro žinduoliai	25	25	Kiaulės	30	25	Paukščiai ir triušiai	15	10	„... mėsa“ ir atitinkamos (-ų) rūšies (-ių) gyvūno pavadinimas (-ai)³⁷
<i>Rūšis</i>	<i>Riebalai (%)</i>	<i>Jungiamasis audinys³⁸ (%)</i>											
Žinduoliai (išskyrus triušius ir kiaules) ir rūšių mišinys, kurio didesnę dalį sudaro žinduoliai	25	25											
Kiaulės	30	25											
Paukščiai ir triušiai	15	10											

³⁶ Diafragma ir kramtomieji raumenys priskiriami skeleto raumenims, o širdis, liežuvis, galvos raumenys (išskyrus kramtomuosius), riešo, čiurnos raumenys ir uodega jiems nepriskiriami.

³⁷ Ženklinant anglų kalba, šį pavadinimą galima pakeisti bendrinio sudedamosios dalies pavadinimu, atitinkančiu gyvūno rūšį.

³⁸ Jungiamojo audinio kiekis apskaičiuojamas pagal kolageno ir mėsos baltymų kiekio santykį. Kolageno kiekis – tai hidroksiprolino kiekis, padaugintas i koeficiento 8.

Maisto produkto kategorijos pavadinimas	Pavadinimas
Jei šie didžiausi leidžiami kiekiai viršijami, bet „mėsa“ atitinka visus kitus jai taikomus kriterijus, „...mėsos“ kiekis turi būti atitinkamai sumažintas, o sudedamųjų dalių sąraše prie žodžio „...mėsa“ turi būti nurodyti esami riebalai ir (arba) jungiamasis audinys. 18. Visų rūšių produktai, kuriems taikoma „mechaniškai atskirtos mėsos“ apibrėžtis.	„mechaniškai atskirta mėsa“ ir atitinkamos (-ų) rūšies (-ių) gyvūno pavadinimas (-ai) ⁽³⁾

C DALIS – TAM TIKRŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAS JŲ KATEGORIJOS PAVADINIMU PO JO NURODANT JŲ SPECIFINĮ PAVADINIMĄ ARBA EB NUMERĮ

Sudedamosios dalys ir fermentai, išskyrus išvardytuosius 22 straipsnio b dalyje, priskiriami vienai iš šioje dalyje išvardytų kategorijų, turi būti nurodomos pagal tos kategorijos pavadinimą, o po jo turi būti nurodytas specifinis pavadinimas arba, jei tinkama, EB numeris. Jei sudedamoji dalis priskiriama daugiau kaip vienai kategorijai, nurodoma kategorija pagal šiame maisto produkte atliekamą pagrindinę funkciją. Tačiau, jei ši sudedamoji dalis gali turėti glitimo, po pavadinimo „modifikuotasis krakmolą“ visada turi būti nurodyta jo specifinė augalinė kilmė.

Rūgštis
Rūgštingumą reguliuojanti
medžiaga
Lipnumą reguliuojanti
medžiaga
Medžiaga nuo putojimo
Antioksidatorius
Užpildas
Dažiklis
Emulsiklis
Emulsinimo druskos³⁹
Kietiklis
Aromato ir skonio stipriklis
Miltų apdorojimo
medžiaga
Stingdiklis
Glajinė medžiaga
Drėgmę išlaikanti
medžiaga
Modifikuotas krakmolą⁴⁰
Konservantas
Suslėgtosios dujos
Tešlos kildymo medžiaga
Stabilizatorius
Saldiklis
Tirštiklis

³⁹ Tik lydytam sūriui ir produktams, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra lydyti sūriai.
⁴⁰ Konkretų pavadinimą arba EB numerį nurodyti nebūtina.

D DALIS – KVAPIJŲ MEDŽIAGŲ PAVADINIMAI SUDEDAMŲJŲ DALIŲ SĄRAŠE

1. Kvapiosios medžiagos vadinamos žodžiais „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“) arba konkretesniu kvapiosios medžiagos pavadinimu, arba jos aprašymu.
2. Chinino ir (arba) kofeino, naudojamų kaip kvapioji medžiaga gaminant arba ruošiant maisto produktą, pavadinimas nurodomas sudedamųjų dalių sąrašė iš karto po žodžių „kvapioji medžiaga“ („kvapiosios medžiagos“).
3. Žodis „natūralus“ ar kitas tos pačios prasmės žodis gali būti vartojamas tik tas kvapiąsias kvapiosioms medžiagoms, kurių sudedamojoje dalyje yra tik Direktyvos 88/388/EEB 1 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje apibrėžtų kvapiųjų medžiagų ir (arba) tos direktyvos 1 straipsnio 2 dalies c punkte apibrėžtų kvapiųjų medžiagų preparatų, nurodyti.
4. Jei kvapiosios medžiagos pavadinime pateikiama nuoroda į ją sudarančių medžiagų augalinę arba gyvūninę kilmę, žodis „natūralus“ arba kitas iš esmės tos pačios prasmės žodis negali būti vartojamas, jei kvapiosios medžiagos sudedamoji dalis nebuvo visiškai arba beveik visiškai atskirta nuo maisto produkto arba kvapiosios medžiagos šaltinio taikant atitinkamą fizinį, fermentavimo arba mikrobiologinį procesą arba tradiciškai ruošiant maistą.

E DALIS – SUDĖTINIŲ SUDEDAMŲJŲ DALIŲ PAVADINIMAI

1. Sudėtinė sudedamoji dalis, atsižvelgiant į jos bendrą masę, gali būti įtraukta į sudedamųjų dalių sąrašą jos pačios pavadinimu, jei tai leidžia teisės aktas arba nusistovėjusi tvarka, o po šio pavadinimo turi būti nurodytas jos sudedamųjų dalių sąrašas.
2. Tokių sudedamųjų dalių sąrašas neprivalomas, kai:
 - a) kai sudėtinės sudedamosios dalies sudėtis apibrėžta galiojančiuose Bendrijos teisės aktuose ir sudėtinė sudedamoji dalis sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto; tačiau ši nuostata netaikoma maisto priedams, kuriems taikomos 21 straipsnio a–d dalys; arba
 - b) sudėtinės sudedamosios dalys, kurios yra prieskonių ir (arba) prieskoninių augalų mišiniai ir sudaro mažiau kaip 2 % galutinio produkto, išskyrus maisto priedus, kuriems taikomos 21 straipsnio a–d dalių nuostatos; arba
 - c) sudėtinė sudedamoji dalis yra maisto produktas, kurio sudedamųjų dalių sąrašas nebūtinai pagal Bendrijos teisės aktus.

VII PRIEDAS

SUDEDAMŪJŲ DALIŲ KIEKIO NURODYMAS

1. Kiekio nurodyti nereikia:
 - a) kai sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos:
 - i) grynasis svoris, jas nusauginus, nurodomas remiantis VIII priedo 5 punktu; arba
 - ii) kiekius ženklinant jau privaloma nurodyti remiantis Bendrijos nuostatomis; arba
 - iii) mažais kiekiais naudojamos kaip kvapiosios medžiagos; arba
 - iv) nors ir nurodytos maisto produkto pavadinime, tačiau negali nulemti šalies, kuriame produktas parduodamas, vartotojo pasirinkimo, nes kiekio skirtumai nėra esminis kriterijus, leidžiantis spręsti apie maisto produkto savybes arba atskirti jį nuo kitų panašių maisto produktų; arba
 - b) kai pagal konkrečias Bendrijos nuostatas sudedamosios dalies arba sudedamosios dalies kategorijos kiekis tiksliai nustatytas, bet nenumatyta jo nurodyti ženklinant; arba
 - c) VI priedo A dalies 4 ir 5 punktuose nurodytais atvejais.
2. 23 straipsnio 1 dalies a ir b punktai netaikomi, kai:
 - a) sudedamajai daliai ar sudedamųjų dalių kategorijai taikoma nuoroda „su saldikliu (saldikliais)“ arba „su cukrumi (cukrais) ir saldikliu (saldikliais)“, jei pagal III priedą ši nuoroda pateikiama su maisto produkto pavadinimu; arba
 - b) įdėta vitaminų ir mineralinių medžiagų, jei reikia pateikti medžiagos mitybinį teiginį.
3. Sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kategorijos kiekis nurodomas:
 - a) išreiškiant procentiniu dydžiu, atitinkančiu sudedamosios dalies arba sudedamųjų dalių kiekį jos (jų) naudojimo metu; ir
 - b) maisto produkto pavadinime arba iš karto po jo arba sudedamųjų dalių sąrašė, susijusiame su atitinkama sudedamąja dalimi arba sudedamųjų dalių kategorija.

4. Nukrypstant nuo 3 punkto,

- a) jei maisto produktai prarado drėgmę juos termiškai ar kitaip apdorojus, kiekis išreiškiamas procentiniu dydžiu, kuris atitinka įdėtą sudedamosios dalies (sudedamųjų dalių) kiekį, susijusį su galutiniu produktu, išskyrus jei visų ženklinimo etiketėje nurodytų sudedamųjų dalių kiekis arba jų visas kiekis viršija 100 %, nes tokiu atveju kiekis nurodomas remiantis sudedamosios dalies (sudedamųjų dalių), įdėtų paruošti 100 g gatavo produkto, kiekiu;
- b) lakiųjų sudedamųjų dalių kiekis nurodomas pagal jų svorio galutiniame produkte santykį;
- c) sudedamųjų dalių, įdėtų koncentruota ar dehidratuota forma ir atgamintų gamybos metu, kiekis gali būti nurodomas pagal svorį, buvusį prieš jas koncentruojant bei dehidratuojant;
- d) koncentruotų ar dehidratuotų maisto produktų, kuriuos ketinama atgaminti pridant vandens, sudedamųjų dalių kiekis gali būti nurodytas pagal jų svorio atgamintame produkte santykį.

VIII PRIEDAS

GRYNOJO KIEKIO NURODYMAS

1. Grynojo kiekio neprivaloma nurodyti maisto produktams:
 - a) kurie praranda daug savo tūrio arba masės ir kurie yra parduodami vienetais arba sveriami pirkėjo akivaizdoje; arba
 - b) kurių grynasis kiekis mažesnis nei 5 g arba 5 ml; tačiau ši nuostata netaikoma prieskoniams ir prieskoniniams augalams.
2. Kai pagal Bendrijos nuostatas, o jei tokių nėra – nacionalines nuostatas, reikalaujama nurodyti tam tikrą kiekio rūšį (pvz., nominalus, mažiausias, vidutinis kiekis), šiame reglamente toks kiekis laikomas grynuoju kiekiu.
3. Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų fasuotų vienetų, kurių kiekviename yra toks pat to paties produkto kiekis, grynasis kiekis nurodomas pažymint bendrą pakuočių skaičių ir kiekvienos grynąjį kiekį. Tačiau tada, kai bendras atskirų pakuočių skaičius aiškiai matomas ir lengvai suskaičiuojamas išoriškai ir kai išoriškai matoma bent viena nuoroda į atskiros pakuotės grynąjį kiekį, tų duomenų nurodyti neprivaloma.
4. Kai fasuotas vienetas susideda iš dviejų arba daugiau atskirų pakuočių, kurios nėra laikomos pardavimui skirtais vienetais, grynasis kiekis nurodomas pateikiant bendrą grynąjį kiekį ir bendrą atskirų pakuočių skaičių.
5. Kai kietas maisto produktas pateikiamas skystoje terpėje, ženklinant nurodomas ir grynasis maisto produkto svoris be skystos terpės.

Šioje dalyje skysta terpė reiškia toliau nurodytus produktus, kurie gali būti mišinyje, užšaldyti arba labai užšaldyti, jei skystis yra tik to ruošinio pagrindinių dalių priedas ir todėl nėra lemiamas kriterijus perkant: vanduo, vandeniniai druskos tirpalai, sūrymas, maistinių rūgščių vandeniniai tirpalai, actas, cukrų vandeniniai tirpalai, kitų saldiklių vandeniniai tirpalai, vaisių ar daržovių sultys, kai produktai yra vaisiai arba daržovės.

IX PRIEDAS

MINIMALUS TINKAMUMO VARTOTI TERMINAS

1. Minimalus tinkamumo vartoti terminas nurodomas taip:

a) prieš datą rašomi šie žodžiai:

- „Geriausias iki...“, kai datoje nurodoma diena,
- „Geriausias iki... (data)“ – kitais atvejais;

b) Šalia a punkte nurodytų žodžių rašoma:

- data arba
- nuoroda į tai, kurioje ženklavimo etiketės vietoje ji yra.

Prireikus po šios informacijos aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis tada, kai produktą reikia laikyti nustatyta laiką.

c) Data susideda iš chronologine tvarka neužkoduota forma užrašytos dienos, mėnesio ir metų.

Tačiau jei tai yra maisto produktai, kurie:

- negali būti laikomi ilgiau kaip tris mėnesius, pakanka nurodyti dieną ir mėnesį,
- laikomi ilgiau kaip tris, bet ne ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti mėnesį ir metus,
- gali būti laikomi ilgiau kaip 18 mėnesių, pakanka nurodyti metus.

d) Pagal Bendrijos nuostatas, kuriomis nustatomi kiti datos nurodymo būdai, nereikalaujama nurodyti šių produktų tinkamumo vartoti termino:

- neluptų, nesmulkintų arba panašiai neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių, įskaitant bulves; ši leidžianti nukrypti nuostata netaikoma daigintoms sėkloms ir kitiems panašioms produktams, pvz., ankštinių augalų daigams,
- vynu, likerinių, putojančių, aromatizuotų vynu ir panašių produktų iš kitų nei vynuogės vaisių bei gėrimų, kurių klasifikaciniai KN kodai yra 22060091, 22060093 ir 22060099 ir kurie pagaminti iš vynuogių arba vynuogių misos,
- alkoholinių gėrimų, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį 10 % arba didesnė,

- nealkoholinių gėrimų, vaisių sulčių, vaisių nektarų ir alkoholinių gėrimų, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį 1,2 % arba didesnė alkoholio, supiltų į atskiras daugiau kaip penkių litrų talpos pakuotes ir skirtų viešajam maitinimui,
- kepinių arba miltinių konditerijos gaminių, kurie, atsižvelgiant į jų sudėtį, paprastai suvartojami per 24 valandas nuo pagaminimo,
- acto,
- valgomosios druskos,
- kieto cukraus,
- konditerijos gaminių, susidedančių beveik vien iš aromatinto ir (arba) dažyto cukraus,
- kramtomosios gumos ir panašių kramtomųjų produktų,
- atskirų valgomųjų ledų porcijų.

2. „Tinka vartoti iki (data)“ terminas nurodomas taip:

- a) prieš terminą įrašomi žodžiai „Tinka vartoti iki...“;
- b) Šalia a punkte nurodytų žodžių rašoma:
 - data arba
 - nuoroda į tai, kurioje ženklinimo etiketės vietoje ji yra.

Po šios informacijos aprašomos laikymo sąlygos, kurių būtina laikytis.

- c) Data rašoma neužkoduota forma šia tvarka: diena, mėnuo ir, galbūt, metai.

X PRIEDAS

ALKOHOLIO KONCENTRACIJA

Faktinė alkoholio koncentracija pagal tūrį gėrimuose, kuriuose alkoholis sudaro daugiau nei 1,2 % tūrio, nurodoma ne didesniu kaip dešimtųjų tikslumu. Po šio skaičiaus rašoma „tūrio %“, o prieš skaičių gali būti rašoma „alkoholio“ arba santrumpa „alk.“.

Alkoholio koncentracija nustatoma esant + 20 °C.

Teigiami ir neigiami leistini nuokrypiai, susiję su alkoholio koncentracijos tūrio procentais nurodymu ir išreiškiami absoliučiaisiais dydžiais, nurodomi tolesnėje lentelėje. Nuokrypiai taikomi nepažeidžiant alkoholio koncentracijai nustatyti naudojamų analizės metoduose nustatytų nuokrypių.

Gėrimo aprašymas	Teigiami ir neigiami nuokrypiai
1. Alus, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 5,5 %; iš vynuogių pagaminti ir Bendrojo maitų tarifo subpozicijai 22.07 B II priskiriami gėrimai	0,5 tūrio proc.
2. Alus, kurio alkoholio koncentracija tūrio procentais viršija 5,5 %; iš vynuogių pagaminti ir Bendrojo maitų tarifo subpozicijai 22.07 B I priskiriami gėrimai; sidras, kriaušių sidras, vaisinis vynas ir panašūs gėrimai, pagaminti iš kitų vaisių nei vynuogės, pusiau putojantys, putojantys ar neputojantys; gėrimai, kurių pagrindą sudaro fermentuotas medus	1 tūrio proc.
3. Gėrimai, kuriuose yra mirkytų vaisių arba vaisių dalių	1,5 tūrio proc.
4. Visi kiti gėrimai, kurių alkoholio koncentracija pagal tūrį didesnė nei 1,2 %	0,3 tūrio proc.

XI PRIEDAS

ORIENTACINIS SUVARTOJAMAS KIEKIS

A DALIS – ORIENTACINIS VITAMINŲ IR MINERALINIŲ MEDŽIAGŲ SUVARTOJAMAS KIEKIS (SUAUGUSIEJI)

1. Vitaminai ir mineralinės medžiagos, kurie gali būti nurodomi, ir rekomenduojamos paros normos (RPN)

Vitaminas A (µg)	800	Vitaminas B12 (µg)	1
Vitaminas D (µg)	5	Biotinas (mg)	0,15
Vitaminas E (mg)	10	Pantoteno rūgštis (mg)	6
Vitaminas C (mg)	60	Kalcis (mg)	800
Tiaminas (mg)	1,4	Fosforas (mg)	14
Riboflavinai (mg)	1,6	Geležis (mg)	300
Niacinas (mg)	18	Magnis (mg)	15
Vitaminas B6 (mg)	2	Cinkas (mg)	150
Folacinas (µg)	200	Jodas (µg)	

2. Didelis vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekis

Paprastai sprendžiant, koks kiekis yra didelis, orientuojamasi į 15 % 1 punkte rekomenduojamos paros normos 100 g arba 100 ml produkto, arba pakuotėje, jei joje yra tik viena porcija.

B DALIS – ORIENTACINIS ENERGINĖS VERTĖS IR PASIRINKTŲ MAISTINIŲ MEDŽIAGŲ, IŠSKYRUS VITAMINUS IR MINERALINES MEDŽIAGAS, SUVARTOJAMAS KIEKIS (SUAUGUSIEJI)

Energinė vertė arba maistinė medžiaga	Orientacinis suvartojamas kiekis
Energinė vertė	8400 kJ (2000 kcal)
Visas riebalų kiekis	70 g
Sočiosios riebalų rūgštys	20 g
Angliavandeniai	230 g
Cukrūs	90 g
Druska	6 g

XII PRIEDAS

PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

ENERGINEI VERTEI NUSTATYTI TAIKOMI PERSKAIČIAVIMO KOEFICIENTAI

Pateiktina energinė vertė nustatoma taikant šiuos perskaičiavimo koeficientus:

— angliavandeniai (išskyrus poliolius)	4 kcal/g – 17 kJ/g
— polioliai	2,4 kcal/g – 10 kJ/g
— baltymai	4 kcal/g – 17 kJ/g
— riebalai	9 kcal/g – 37 kJ/g
— salatrimai	6 kcal/g – 25 kJ/g
— alkoholis (etanolis)	7 kcal/g – 29 kJ/g
— organinė rūgštis	3 kcal/g – 13 kJ/g

XIII PRIEDAS

MITYBINIO TEIGINIO IŠRAIŠKA IR PATEIKIMAS

A DALIS – MITYBINIO TEIGINIO IŠRAIŠKA

Mitybiniame teiginyje vartojami šie matavimo vienetai:

— energinė vertė	kJ ir kcal
— riebalai	gramais (g)
— angliavandeniai	
— skaidulinės medžiagos	
— baltymai	
— druskos	
— vitaminai ir mineralinės medžiagos	XI priedo A dalies 1 punkte nurodyti matavimo vienetai
— kitos medžiagos	tinkami konkrečios medžiagos matavimo vienetai

B DALIS – ANGLIAVANDENIŲ IR RIEBALŲ KOMPONENTŲ MITYBINIO TEIGINIO PATEIKIMO EILĖS TVARKA

1. Nurodant informaciją apie poliolius ir (arba) krakmolą, teiginys teikiamas tokia tvarka:

angliavandeniai	g
i	
kuriuose:	
— cukrų	g
— poliolių	g
— krakmolo	g

2. Nurodant informaciją apie riebalų rūgšties kiekį ir (arba) tipą, teiginys teikiamas tokią tvarka:

riebalai	g
kuriuose:	
— sočiųjų riebalų rūgščių	g
— trans-riebalų	g
— mononesočiųjų riebalų rūgščių	g
— polinesočiųjų riebalų rūgščių	g

C DALIS – ENERGINĖS VERTĖS IR MAISTINIŲ MEDŽIAGŲ PATEIKIMO MITYBINIAME TEIGINYJE EILĖS TVARKA

Prireikusi informacija apie energinę vertę ir maistines medžiagas teikiama šia eilės tvarka:

energinė vertė	kJ ir kcal
riebalai	g
kuriuose	
— sočiųjų riebalų rūgščių	g
— trans-riebalų	g
— mononesočiųjų riebalų rūgščių	g
— polinesočiųjų riebalų rūgščių	g
angliavandeniai	g
kuriuose	
— cukrų	g
— poliolių	g
— krakmolo	g
skaidulinės medžiagos	g
baltymai	g
druskos	g
vitaminai ir mineralinės medžiagos	XI priedo A dalies 1 punkte nurodyti matavimo vienetai

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO PAVADINIMAS:

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams pasiūlymas

2. VALDYMO IR BIUDŽETO SUDARYMO PAGAL VEIKLOS RŪŠIS SISTEMA

Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) ir susijusi (-ios) veiklos rūšis (-ys): Sveikatos ir vartotojų apsauga – maisto sauga, gyvūnų sveikata, gyvūnų gerovė bei augalų sveikata

3. BIUDŽETO EILUTĖS

3.1. Biudžeto eilutės (veiklos eilutės ir atitinkamos techninės bei administracinės pagalbos eilutės (buvusios BA eilutės)) su pavadinimais:

Finansinių pasekmių nėra.

3.2. Priemonės ir jos finansinio poveikio trukmė:

Neapibrėžta

3.3. Biudžeto ypatybės:

Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Nauja	ELPA įnašas	Šalių kandidačių įnašai	Finansinės perspektyvos išlaidų kategorija

4. IŠTEKLIŲ APŽVALGA

4.1. Finansiniai ištekliai

4.1.1. Įsipareigojimų asignavimų (IA) ir mokėjimų asignavimų (MA) suvestinė

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

Išlaidų rūšis	Skirsnio Nr.		n met ai	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ir vėliau	Iš viso

Veiklos išlaidos⁴¹

Įsipareigojimų asignavimai (IA)	8.1.	a							
Mokėjimų asignavimai (MA)		b							

Administracinės išlaidos, įskaičiuotos į orientacinę sumą⁴²

Techninė ir administracinė pagalba (NDIF)	8.2.4.	c							

ORIENTACINĖ SUMA IŠ VISO

Įsipareigojimų asignavimai		a+c							
Mokėjimų asignavimai		b+c							

Į orientacinę sumą neįskaičiuotos administracinės išlaidos⁴³

Žmogiškieji ištekliai ir susijusios išlaidos (NDIF)	8.2.5.	d							
Žmogiškiesiems ir susijusioms išlaidoms nepriskiriamos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą (NDIF)	8.2.6.	e							

Iš viso orientacinių priemonės finansinių išlaidų

⁴¹ Išlaidos, nepriklausančios atitinkamos xx antraštinės dalies xx 01 skyriui.

⁴² Išlaidos pagal xx antraštinės dalies xx 01 04 straipsnį.

⁴³ Išlaidos pagal xx 01 skyrių, nepriskiriamos xx 01 04 arba xx 01 05 straipsniams.

Iš viso IA, įskaitant išlaidas žmogiškiesiems ištekliams		a+c +d +e							
Iš viso MA, įskaitant išlaidas žmogiškiesiems ištekliams		b+c +d +e							

Išsami informacija apie bendrą finansavimą

Jeigu numatoma, kad pasiūlymą bendrai finansuos kelios valstybės narės arba kitos įstaigos (nurodyti kokios), toliau pateiktoje lentelėje reikėtų nurodyti tokio bendro finansavimo dalies įvertinimą (jei numatoma, kad bendrai finansuos kelios skirtingos įstaigos, galima pridėti papildomų eilučių):

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

Bendrą finansavimą teikianti įstaiga		n met ai	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ir vėliau	Iš viso
	f							
Iš viso IA, įskaitant bendrą finansavimą	a+c +d +e +f							

4.1.2. Suderinamumas su finansiniu programavimu

- Pasiūlymas atitinka esamą finansinį programavimą.
- Atsižvelgiant į pasiūlymą, reikės pakeisti atitinkamų finansinės perspektyvos išlaidų kategorijų programas.
- Įgyvendinant pasiūlymą, gali tekti taikyti Tarpinstitucinio susitarimo⁴⁴ nuostatas (t. y. taikyti lankstumo priemonę arba patikslinti finansinę perspektyvą).

⁴⁴ Žr. Tarpinstitucinio susitarimo 19 ir 24 punktus.

4.1.3. Finansinis poveikis įplaukoms

Pasiūlymas neturi finansinio poveikio įplaukoms.

Pasiūlymas įplaukoms turi tokį finansinį poveikį:

Mln. eurų (dešimtujų tikslumu)

Biudžeto eilutė	Įplaukos	Prieš taikant priemonę [metai n-1]	Padėtis pradėjus taikyti priemonę						
			[n metai]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁴⁵	
	a) įplaukos absoliučiąja verte								
	b) įplaukų pokytis	Δ							

4.2. Žmogiškųjų išteklių visos darbo dienos ekvivalentas (įskaitant pareigūnus, laikinuosius ir išorės darbuotojus) – išsami informacija pateikta 8.2.1 punkte.

Metų poreikiai	n metai	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ir vėliau
Iš viso žmogiškųjų išteklių						

5. YPATYBĖS IR TIKSLAI

Aiškinamajame memorandume reikia pateikti išsamią informaciją apie pasiūlymo aplinkybes. Šiame finansinės teisės akto pažymos skirsnyje turi būti pateikta ši konkreti papildoma informacija:

5.1. Trumpalaikiai ir ilgalaikiai poreikiai.

Siūlomu reglamentu dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams nauja redakcija išdėstomos ir atnaujinamos galiojančios maisto ženklinimo taisyklės, bendrai taikomos maisto produktams. Reglamentu nustatomas lankstus mechanizmas, pagrįstas principu „iš apačios į viršų“, kuriuo vadovaudamosi suinteresuotosios šalys galėtų taikyti naujoviškus maisto ženklinimo metodus, o ženklinimo taisyklės būtų galima pritaikyti prie skirtingų ir nuolat kintančių rinkų bei vartotojų poreikių.

⁴⁵ Jeigu būtina, t. y. jeigu priemonė trunka ilgiau kaip 6 metus, reikėtų pridėti papildomų stulpelių.

Maistingumo ženklavimo taisyklės išdėstomos nauja redakcija kaip bendrosios maisto ženklavimo nuostatos. Pasiūlymu nustatomas privalomas maistingumo ženklavimas maisto etiketės pagrindiniame regėjimo lauke ir sudaro sąlygas kaupti geriausią praktiką informacijai apie maistingumą teikti.

Naujųjų taisyklių taikymui nustatytas pereinamasis 3 metų laikotarpis.

5.2. Papildoma nauda, sukurta dalyvaujant Bendrijai, pasiūlymo suderinamumas su kitomis finansinėmis priemonėmis ir galima sinergija

5.3. Pasiūlymo tikslai, numatomi rezultatai ir susiję rodikliai atsižvelgiant į valdymo pagal veiklos rūšis sistemą

Pagrindiniai teisės akto tikslai:

- sudaryti galimybes vartotojams pagrįstai rinktis saugius, sveikata ir aplinką tausojančius produktus;
- teikti vartotojams svarbią ir naudingą informaciją, kurios galima pagrįstai tikėtis, remiantis teisės nuostatomis;
- užtikrinti, kad vidaus rinka veiktų sklandžiai;
- skatinti konkurencingą aplinką rinkoje.

Atsižvelgiant į šiuos tikslus, platus teisės akto pakeitimų mastas atitinka šiuos konkrečius uždavinius:

- užtikrinti, kad informacija būtų teikiama nuosekliai ir aiškiai;
- saugoti vartotojų sveikata ir tenkinti konkrečius vartotojų informacijos poreikius;
- vengti klaidinančio ženklavimo;
- sudaryti sąlygas pramonės naujovėms, suteikiant galimybių naudotis ženklavimu produktams reklamuoti.

Bus stebimi šie rodikliai: valstybių narių pranešimai apie nacionalines sistemas, susijusias su informacijos apie maistą teikimu vartotojams.

5.4. Įgyvendinimo metodai (orientaciniai)

Toliau nurodykite metodą (-us)⁴⁶, kurį (-iuos) pasirinkote priemonei įgyvendinti.

X Centralizuotas valdymas:

X tiesioginis, vykdomas Komisijos;

⁴⁶ Jei nurodomas daugiau kaip vienas metodas, papildomą išsamią informaciją pateikti šio punkto pastabų skiltyje.

- netiesioginis, deleguojama:
 - vykdomosioms agentūroms;
 - Bendrijų įkurtoms įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 185 str.;
 - nacionalinei (-ėms) viešojo sektoriaus įstaigai (-oms) ar įstaigai (-oms), teikiančiai (-čioms) viešąsias paslaugas.
- Pasidalijamasis arba decentralizuotas valdymas
 - kartu su valstybėmis narėmis
 - kartu su trečiosiomis šalimis
- Bendras valdymas kartu su tarptautinėmis organizacijomis (nurodyti)

Atitinkamos pastabos:

6. STEBĖSENA IR VERTINIMAS

6.1. Stebėsenos sistema

Bendroji ženklinimo etiketėmis teisės aktų stebėseną įtraukta į Reglamentą Nr. 882/2004 dėl oficialios maisto ir parašų kontrolės. Šiame reglamente nustatyta, kad valstybės narės turi veiksmingai laikytis maistą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų. Komisija (Maisto ir veterinarijos tarnyba) kontroliuoja, ar valstybės narės teisingai įgyvendina šiuos teisės aktus.

Stebėseną vykdytų Komisija ir valstybės narės, pvz., nagrinėdamos valstybių narių, NVO ir pramonės atstovų vykdomos veiklos stebėsenos ataskaitas.

6.2. Vertinimas

6.2.1. *Ex-ante vertinimas*

6.2.2. *Priemonės, kurių buvo imtasi atlikus tarpinį arba ex-post vertinimą (panašios ankstesnės veiklos patirtis)*

6.2.3. *Būsimų vertinimų sąlygos ir dažnumas*

Komisija turėtų atlikti naujojo teisės akto vertinimą, praėjus 5–7 metams po to, kai jis bus visapusiškai įgyvendintas, siekdama įvertinti, ar jis atitinka suinteresuotųjų šalių poreikius. Visų pirma, daugiausia dėmesio reikėtų kreipti nacionalinių sistemų įgyvendinimui ir veiksmingumui bei įvertinti, ar būtina priimti Bendrijos lygmens taisyklės, susijusias su neprivalomųjų nacionalinių sistemų reglamentuojamais klausimais.

7. KOVOS SU SUKČIAVIMU PRIEMONĖS

8. IŠSAMI INFORMACIJA APIE IŠTEKLIUS

8.1. Pasiūlymo tikslai, vertinant pagal finansines išlaidas

Įsipareigojimų asignavimai mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

(Nurodyti tikslų, priemonių ir rezultatų pavadinimus)	Rezultato rūšis	Vid. išlaidos	n metai		n+1 metai		n+2 metai		n+3 metai		n+4 metai		n + 5 metai ir vėliau		IŠ VISO	
			Rezultatų sk.	Iš viso išlaidų	Rezultatų sk.	Iš viso išlaidų	Rezultatų sk.	Iš viso išlaidų	Rezultatų sk.	Iš viso išlaidų	Rezultatų sk.	Iš viso išlaidų	Rezultatų sk.	Iš viso išlaidų	Rezultatų sk.	Iš viso išlaidų
VEIKLOS TIKSLAS Nr. 1 ⁴⁷																
IŠ VISO IŠLAIDŲ																

⁴⁷ Kaip apibūdinta 5.3 skirsnyje.

8.2. Administracinės išlaidos

8.2.1. Žmogiškųjų išteklių skaičius ir rūšis

Pareigų rūšis		Darbuotojai, skiriami priemonei įgyvendinti iš esamų ir (arba) papildomų išteklių (darbo vietų arba visos darbo dienos ekvivalentų skaičius)					
		n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai
Pareigūnai arba laikinieji darbuotojai ⁴⁸ (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2	1/0,2
Darbuotojai, finansuojami ⁴⁹ pagal XX 01 02 str.							
Kiti darbuotojai ⁵⁰ , finansuojami pagal XX 01 04/05 str.							
IŠ VISO		4,7	4,7	4,7	4,7	4,7	4,7

8.2.2. Užduočių, susijusių su priemone, aprašymas

Reglamento įgyvendinimas, pvz., gairių ir įgyvendinimo priemonių priėmimas, pranešimo apie nacionalines priemones valdymas, konsultuojantis su Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniu komitetu. Be to, Komisija sudaro sąlygas keistis informacija apie nacionalines sistemas su valstybėmis narėmis, visuomenei susipažinti su nacionalinių sistemų išsamiais duomenimis ir stebėti jų rengimą bei taikymą.

⁴⁸ Kurių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

⁴⁹ Kurių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

⁵⁰ Kurių išlaidos įskaičiuotos į orientacinę sumą.

8.2.3. Žmogiškųjų išteklių (numatytų teisės aktuose) šaltiniai

Pateikus daugiau kaip vieną šaltinį, nurodyti su kiekvienu šaltiniu susijusių darbo vietų skaičių.

- X Šiuo metu programai valdyti skirtų darbo vietų, kurias reikia pakeisti arba pratęsti.
- Darbo vietų, pagal MPS (metinę politikos strategiją)/PBP (preliminarų biudžeto projektą) iš anksto skirtų n-tiesiems metams.
- Darbo vietų, kurių bus prašoma kitos MPS/PBP procedūros metu.
- Darbo vietų, kurios bus perskirstytos naudojant valdymo tarnybos išteklius (vidinis perskirstymas).
- Darbo vietų, reikalingų n-tiesiems metams, tačiau nenumatytų tų metų MPS/PBP.

~~8.2.4. Kitos administracinės išlaidos, įskaičiuotos į orientacinę sumą (XX 01 04/05 – administracinės valdymo išlaidos)~~

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto eilutė (numeris ir pavadinimas)	n meta i	n+1 meta i	n+2 meta i	n+3 meta i	n+4 meta i	n + 5 meta i ir vėliau	IŠ VISO
1. Techninė ir administracinė pagalba (įskaitant susijusias išlaidas darbuotojams)							
Vykdomosios agentūros ⁵¹							
Kita techninė ir administracinė pagalba							
- <i>intra muros</i>							
- <i>extra muros</i>							
Iš viso techninei ir administracinei pagalbai							

⁵¹ Prie atitinkamos (-u) vykdomosios (-ųjų) agentūros (-u) reikėtų pateikti nuorodą į konkrečią finansinę teisės akto pažymą.

8.2.5. *Finansinės išlaidos žmogiškiems ištekliams ir susijusios išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą*

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

Žmogiškųjų išteklių rūšis	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n + 5 metai ir vėliau
Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai (XX 01 01)						
Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str. (pagalbiniai darbuotojai, deleguotieji nacionaliniai ekspertai, pagal sutartis dirbantys darbuotojai ir kt.) (nurodyti biudžeto eilutę)						
Iš viso žmogiškųjų išteklių ir susijusių išlaidų (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)						

Apskaičiuota – Pareigūnai ir laikinieji tarnautojai

Prireikus pateikti nuorodą į 8.2.1 punktą.

Apskaičiuota – Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str.

Prireikus pateikti nuorodą į 8.2.1 punktą.

8.2.6. *Kitos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą*

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

	n meta i	n+1 meta i	n+2 meta i	n+3 meta i	n+4 meta i	n+5 meta i ir vėliau	IŠ VISO
XX 01 02 11 01 – Komandiruotės							
XX 01 02 11 02 – Posėdžiai ir konferencijos							
XX 01 02 11 03 – Komitetai ⁵²							
XX 01 02 11 04 – Tyrimai ir konsultacijos							
XX 01 02 11 05 – Informacinės sistemos							
2. Iš viso kitų valdymo išlaidų (XX 01 02 11)							
3. Kitos administravimui priskiriamos išlaidos (patikslinti, nurodant biudžeto eilutę)							
Iš viso administracinių išlaidų, nepriskiriamų žmogiškiesiems ištekliams ir susijusioms išlaidoms (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)							

Apskaičiuota – Kitos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą

⁵² Nurodyti komiteto rūšį ir kuriai grupei jis priklauso.